

RYSKA POSTEN

Nr 2/2011

MEDLEMSTIDNING FÖR RUSSIAN BLUE KLUBBEN

Medlemsavgifter för 2011

Huvudmedlem	150 kr
Familjemedlem	50 kr
Gåvoprenumeration	50 kr

(endast till veterinärer och djursjukhus)

Klubbens PlusGiro: 430 52 40-6

Vill du bli medlem? Betala 150:- på ovanstående PG-nummer och ange namn och adress.

Omslagsbild:

IP FIN*Susanssin Blue Miracle "Myy"

Ägare och foto: Susanna Gunnar

Nästa nummer...

Nästa nummer beräknas komma ut i slutet av september. Material till tidningen vill vi ha **senast den 14 augusti**.

RYSKA POSTEN

medlemstidning för
Russian Blue Klubben
nr 2-2011 årgång 34

Ansvärlig utgivare

Christina Linder 070-291 98 00

Redaktion

Elisabeth Larsson 0523-702 71

Berit Arlebjörk 031-24 48 83

Karin Johansson 031-42 37 17

Layout Thomas Ruuth

Teckningar Mary-Ann Andersson

Texter och pappersbilder skickas till

Elisabeth Larsson, Sjömärkvegatan 17

456 34 Kungshamn

ryskaposten@russianblueklubben.se

Digitala bilder till

rpfoto@russianblueklubben.se

Utställningsresultat skickas till

utställningsredaktor@russianblueklubben.se

Ryska Postens innehåll publiceras och lagras elektroniskt. Den som sänder in material anses medge sådan hantering. Skicka med frankerat svarskuvert om insända fotografier önskas i retur. **Redaktionen förbehåller sig rätten att korta och redigera insänt material.** Redaktionen ansvarar ej för icke beställt material. För riktighet i sak och innehåll i publicerade artiklar och insändare ansvarar respektive författare. Åsikter och värderingar i brev, insändare och artiklar är skribeternas egna. Tänk på att hålla en anständig ton i insänt material.

Adressändring meddelas till:

Jan Nilsson, N. Skeppspromenaden 15,

417 63 Göteborg, 031-47 51 46

kassor@russianblueklubben.se

www.russianblueklubben.se

innehåll

- 3 Ordföranden har ordet
- 4 Medlemsinfo
- 7 Fotokalender
- 8 Klickerträning del 1
- 10 S*Kosmoskattens Lotus berättar vidare
- 12 När kattkorgen blev tom
- 14 Mina ryssar del 1
- 16 Cosack's Nefertite 10 år
- 17 Medlemsutflykt till Nordens Ark
- 18 Fem på äventyr
- 21 Det ska vi fira!
- 22 Min blåa vän
- 24 The look of the Russian Blue - ryssens utseende
- 25 Den skandinaviska russen blue-typen för mig
- 26 Kullinformation
- 27 Skvallergränds Olga Alexandrovna - lookalike
- 28 Utställning i Åbo, Finland
- 30 Avelshanar
- 32 Utställningsnytt
- 34 Kommande utställningar, nya medlemmar, adressändringar, bilder från Sydkattens utställning i Malmö
- 35 Rasringar, styrelsen, vem gör vad?

redaktionen har ordet

Ett nytt nummer av Ryska Posten med ett lite annorlunda utseende är klart.

Hoppas att ni kommer att hitta roliga och intressanta saker att läsa här.

Tack till alla från Finland, Norge, Danmark och Sverige som har bidragit med material. Utan er skulle det inte bli någon tidning. Och stort tack till Thomas Ruuth som har gjort layouten.

Vi önskar er en trevlig sommar med era katter och vi blir väldigt glada om ni skriver till oss och berättar om katternas sommaräventyr och skickar med foton. Eller om ni har något annat att berätta eller tipsa om. Adressen hittar ni här till vänster. Senast den 14 augusti vill vi ha era bidrag till nästa nummer.

Glöm heller inte att skicka bilder till nästa års fotokalender.

Adress finns på sidan 7.

Nu pustar vi ut och tar sommarledigt.

Glad sommar!

Elisabeth Larsson

S*Bollers Dizzy

Ägare och foto Thomas Ruuth

Vid årsmötet i Malmö den 9 april fick jag förtroendet att ta över uppdraget som ordförande efter Martin som på sistone har haft svårt att få tiden att räckta till, han stannar dock kvar i styrelsen som ledamot vilket vi förstås är tacksamma över.

Något jag själv finner stor glädje i är gemenskapen med andra ryssägere, man ses och har det trivsamt på utställningar eller klubbträffar, utbyter erfarenheter och "pratar katt". Via internet kan man få nya vänner och bekanta världen över via olika intressegrupper för russian blue eller sociala medier som facebook, det är trevligt och mycket givande.

I våra stadgar kan man bland annat läsa att Russian Blue Klubben har som mål att:

- verka för bevarandet av den skandinaviska russian blutypen.
- främja intresset för russian blue.
- främja samarbetet mellan dem som är intresserade av russian blue.
- verka för att avel och uppfödning bedrivs med ansvar och omsorg.
- verka för en god katthållning bland klubbens medlemmar

Även om RBK ska verka för bevarandet av den skandinaviska russian blutypen är det viktigt att alla känner sig välkomna i klubben oavsett vilket utseende man föredrar på sina ryssar – en russian blue är alltid en russian blue. Visst kan pälsfärg, huvudform och öronplacering skilja sig åt lite grann, men vi har allesammans valt samma kattras. Nog är alla ryssar fina på sitt sätt, med olika kvalitéer och egenskaper som gör just den katten speciell och omtyckt av sina ägare. Russian blue är en liten ras i Sverige, det föds heller inte så många kattungar, förra året endast 58 vilket är en väldigt låg siffra. Det är därför av stor betydelse att vi enligt klubbens stadgar främjar samarbetet ryssägere emellan, och tillsammans strävar efter en positiv utveckling i arbetet med att bevara denna exklusiva och vackra katt.

Den skandinaviska russian blutypen kommer även fortsättningsvis att stå i centrum i klubben, det är en självklarhet utifrån tradition, stadgar och syfte. Samtidigt hoppas jag att alla ryssägere och deras katter känner sig välkomna. Alla har något att tillföra och alla behövs!

Christina

FI*STARSTRUCK'S HOLLY HONEY HUGO

*FI*Starstruck's Holly Goodhead*

*FI*Starstruck's Honey Ryder*

*FI*Starstruck's Sir Hugo Drax*

Uppfödare och foto: Katja Kurisjärvi

Roliga minner

S*Mistlurens Agnes

Här kommer en bild på vår Agnes när hon gör en rolig min. Inte konstigt att man gör grimaser om man blir störd när man vilar på den varma strykbrädan, hälsar Agnes.

Åsa Enarsson

Till höger: **S*Blåtussens Morris**

Morris är en rolig katt!

Ägare och foto: Annika Hjelmsten

Har du foton på din katt när den gör roliga minner? Skicka dem då till Ryska Posten på adressen: rpfoto@russianblueklubben.se

Medlemsinfo

Russian Blue Klubben söker en ny Utställningsredaktör

Uppgiften består i att hålla sig informerad om SVERAK:s utställningar i Sverige samt att samla in resultaten för alla utställda russian blue-katter. Detta sker säkrast och huvudsakligen genom de arrangerande klubbarnas hemsidor. Resultaten sammanställs sedan och skickas till Ryska Posten inför varje nummer, vilket blir fyra gånger per år, tillsammans med en lista på kommande utställningar.

Du ska vara noggrann, respektera manusstopp, ha vana att arbeta i Word och måste förstås ha tillgång till dator. Arbetet tar uppskattningsvis någon timme i veckan. Är du intresserad kontakta nuvarande utställningsredaktör Christina Linder eller skicka ett mejl till: klubben@russianblueklubben.se.

Rättelse

Nr 1/2011 sid 13

Mor till S*Sirius Sharp Dressed Man var S*Sirius Sweet Sugarpuss. Hans mormor hette Tsaritzas lja.

Utlottning av några nummer av Tidningen Kattliv

Russian Blue Klubben lottar ut fem presentkort för gratis prenumeration av tre nummer av Kattliv bland sina medlemmar.

Om du är intresserad av att delta i den här utlottningen kontakta Karin Johansson före 1 september på nedanstående adresser. Meddela ditt namn, adress, telefonnummer och e-postadress. Vinnare kommer att lottas ut bland dem som hör av sig.

sekreterare@russianblueklubben.se

eller ring alt skriv till:

**Karin Johansson, Amandas gård 11
414 83 Göteborg, 031-42 37 17**

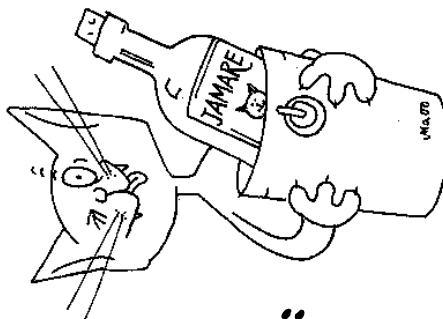
Ryssfest i Väst

Russian Blue Klubben ordnar en ryssfest i Göteborg torsdagen den 31 augusti kl 19. Vi planerar att boka bord på restaurang Sukhothai på Lilla Kyrkogatan 2. Alla medlemmar är välkomna. Ta gärna med make/maka eller sambo även om denne inte är medlem i klubben. Vi äter en bit mat tillsammans umgås och pratar om ryssar. Ta gärna med dig några bilder på de blå familjemedlemmarna därhemma. Vi brukar alltid ha trevligt på våra medlems-träffar så passa på att anmäl dig till:

Karin Johansson (anmälan senast den 23 augusti)

Telefon 031-42 37 17 eller

sekreterare@russianblueklubben.se

Ryssfest i Öst

Russian Blue Klubben ordnar en ryssträff i Stockholm torsdagen den 8 September kl 19. Vi har spanat in kvarterskrogen Dalanisse på Vikingagatan 7 (nära S:t Eriksplan) som vi hört ska vara en mysig restaurang med god och prisvärd mat. Alla medlemmar är välkomna. Ta gärna med make/maka eller sambo även om denne inte är medlem i klubben. Vi äter en bit mat tillsammans umgås och pratar om ryssar. Ta gärna med dig några bilder på dina katter. Meddela ditt intresse till:

Anna Hansen (anmälan senast den 31 augusti)

Telefon: 0733-99 92 75 eller

annah80@gmail.com

Nya regler vid resa med katt till Norge

Efter upptäckten av rävar smittade med rävens dvärgbandmask i Sverige, kräver norska mattilsynet (mot-svarighet till Jordbruksverket) att katterna är avmaskade vid inresa till Norge.

Avmaskningen får inte vara äldre än 48 timmar och du ska som ägare intyga detta på blankett som laddas ner

från deras hemsida: www.mattilsynet.no

Man kan alltså själv utföra avmaskningen och skriva under intyget, dokumentationen ska sedan sparas i tre månader. Avmaskningsmedlet ska finnas att köpa receptfritt på Apotek enligt informationen på www.jordbruksverket.se

Verksamhetsplan för 2011

Annonsering

Fortsatt annonsering i SVERAKs tidning Våra Katter samt i tidningen Kattliv kommer att ske. Tidningen Kattliv tillfrågas om fortsatt annonsering i RP.

Avels- och hälsorådet

Avels- och hälsorådets verksamhet kommer att utvecklas under året. Avels- och hälsorådet svarar på avels- och hälsofrågor, ger råd om lämpliga parningar samt arbetar för att fler av våra ryssar används i avel som ett led i att bredda den befintliga avelsbasen. Avels- och hälsorådet kommer att ta över unghanevårningen. Avelshanelistan kommer även fortsättningsvis att sammanställas. Avels- och hälsorådet insamlar information om utförda hälsokontroller och försöker kartlägga hälsostatusen hos rasen.

Hemsidan

Hemsidan kommer att gås igenom och uppdateras textmässigt. Kontinuerlig uppdatering av hemsidan kommer att ske. Arbetet med att översätta hemsidan till engelska pågår.

Information

En informationstjänst upprättas dit t.ex. kattungeintressenter kan vända sig med frågor om rasen och om RBK. Denna tjänst ersätter kattungeförmedlingen, som läggs ner då den har spelat ut sin roll. Annonsering om "Kattungar till salu", "Sålda kullar", "Väntade kullar", "Planerade parningar" samt "Omplaceringar" skickas direkt till webmaster och Ryska Posten.

Tryckning av ny info-tidning planeras.

Medlemsaktiviteter

En gruppresan till Nordens Ark planeras till slutet av mars.

Ryssfester kommer att anordnas.

Ryska Posten

Fyra nr av RP planeras att utkomma. Redaktionen kommer att utökas med nya redaktionsmedarbetare. Utbildning i InDesign av ny redaktionsmedarbetare genomförs.

Ryssalmanacka

Ny ryssalmanacka för 2012 planeras att tillverkas.

Styrelsemöten

Minst tre styrelsemöten planeras enligt stadgarna.

Årets Russian Blue

Tävlingen Årets Russian Blue införs.

Årsmöte

Årsmötet kommer att hållas den 9 april 2011 i Malmö.

Russian blue-standarden

Till årets FIFe generalförsamling i Bukarest 26-27 maj fanns två förslag om ändringar i standarden för russian blue. Ett inlämnat av Felis Danica (Danmark) och ett inlämnat av NRR (Norge). Alldeles i anslutning till mötet kom dessa båda överens om en kompromiss att föra fram till mötet. Denna röstades ned med röstsiffrorna 19 mot 17 och en nedlagd. Det innebär alltså att den gamla russian blue-standarden fortfarande gäller. Det innebär också att inga nya förslag om ändringar i standarden kan föras fram förrän om två år. Vad det betyder för den framtida utvecklingen av russian blue är nog lite för tidigt att börja spekulera om. Jag hoppas dock att kommande diskussioner och åsiktsutbyten i de forum som finns kan föras i god och positiv anda. Det tjänar vi alla på förstås.

BG Fältström

Revisionsberättelse för Russian Blue Klubben, 2010 års bokslut

Vi har granskat årsredovisningen, och bokföringen i Russian Blue Klubben för år 2010. Det är styrelsen och kassören som har ansvaret för ekonomin och räkenskapshandlingarna. Vårt ansvar är att uttala oss om årsredovisningen och bokföringen på grundval av vår revision.

Revisionen har utförts i enlighet med god revisionssed. Det innebär att vi planerat och genomfört revisionen för att med hög men inte absolut säkerhet försäkra oss om att årsredovisningen och bokföringen inte innehåller väsentliga felaktigheter. En revision innefattar att granska ett urval av underlagen för belopp och annan information i räkenskapshandlingarna. I en revision ingår också att pröva redovisningsprinciperna och styrelsens och kassörens tillämpning av dem samt att bedöma de betydelsefulla uppskattningar som styrelsen och kassören gjort när de upprättat årsredovisningen och bokföringen samt att utvärdera den samlade informationen i årsredovisningen och bokföringen. Som underlag för vårt uttalande om ansvarsfrihet har vi granskat väsentliga beslut, åtgärder och förhållanden i föreningen för att kunna bedöma om styrelsen kan beviljas ansvarsfrihet. Vi anser att vår revision ger oss rimlig grund för våra uttalanden nedan.

Årsredovisningen och bokföringen har upprättats i enlighet med redovisningspraxis och ger en rättvisande bild av föreningens resultat.

Vi tillstyrker att årsmötet fastställer resultaträkningen och balansräkningen för föreningen och beviljar styrelsens ledamöter och kassören ansvarsfrihet för räkenskapsåret 2010.

Göteborg den 31 mars 2011

Revisorer för Russian Blue Klubben

Nils Birgander

Patrik Johansson

SE*Burn Island Signar Vasil Ågare Margareta Sten

Medlemsinfo

Årsmötesprotokoll för Russian Blue Klubben, Malmö, 2011-04-09

1. Mötets öppnande

Ywonne Wildtberg öppnade mötet och hälsade alla välkomna.

2. Fastställande av röstlängd

Röstlängden fastställdes till 14 röstberättigade medlemmar: Lena Hallström, Katarina Granath, Ywonne Wildtberg, Anne-Helene Johansson, Jan Nilsson, Veronica Nilsson, Eva Nilsson, Patrik Johansson, Anna-Lena Wennergren, Christina Linder, B-G Fältström, Karin Johansson, Lizette Kemp (från punkt 8b) och Eva Smith-Meyer (från punkt 8b).

3. Val av ordförande för mötet

Ywonne Wildtberg valdes till ordförande för mötet.

4. Val av sekreterare för mötet

Karin Johansson valdes till sekreterare för mötet.

5. Val av justeringsmän tillika rösträknare

Till justeringsmän tillika rösträknare valdes B-G Fältström och Anne-Helene Johansson.

6. Frågan om mötet har blivit behörigen kallat

Mötet fanns behörigen kallat.

7. Fastställande av dagordning

Dagordningen fastställdes med tillägg under övriga frågor:
- Utdelning av pokaler.

8a. Styrelsens verksamhetsberättelse

Styrelsens verksamhetsberättelse gick igenom och lades till handlingarna.

8b. Styrelsens ekonomiska berättelse

Jan Nilsson drog den ekonomiska berättelsen som godkändes av mötet.

9. Revisorernas berättelse

Patrik Johansson läste upp revisorernas berättelse.

10. Frågan om ansvarsfrihet

Årsmötet gav styrelsen ansvarsfrihet för 2010.

11a. Frågor väckta av styrelsen och/eller revisorerna

Styrelsen och/eller revisorerna hade inte väckt några frågor.

11b. Frågor väckta av medlemmar

Inga frågor väckta av medlemmar har inkommit.

12. Behandling av budget för det kommande verksamhetsåret samt fastställande av årsavgift

Jan Nilsson redovisade budgeten för 2011. Budgeten fastställdes och godkändes av årsmötet.

Då klubben de senaste två åren redovisat ett mindre minusresultat rörande den löpande verksamheten diskuterade mötet att höja medlemsavgiften med 25 kr för huvudmedlem.

Beslut togs att höja medlemsavgiften till 175 kr för huvudmedlem från och med år 2012 och att låta de övriga medlemsavgifterna kvarstå på samma nivå som tidigare (Familjemedlem 50 kr och gåvoprenumeration 50 kr).

13. Behandling av verksamhetsplan

Anna-Lena Wennergren läste upp verksamhetsplanen som godkändes av årsmötet.

14. Val av styrelse i enlighet med § 20 (vice ordförande och kassör på en mandattid av två år samt tre ledamöter på en mandattid av ett år).

- Till ordförande valdes Christina Linder på fyllnadsval.
- Till vice ordförande valdes Benny Widar.
- Till kassör valdes Jan Nilsson.
- Till ledamöter valdes Anna-Lena Wennergren, Ywonne Wildtberg och Martin Hjerstrand.

15. Val av revisorer och revisorsuppleant

Till revisorer valdes Patrik Johansson och Lucie Macek och till revisorsuppleant valdes B-G Fältström.

16. Val av valberedning bestående av tre personer varav en sammankallande

Till valberedning utsågs Eva Nilsson, Veronica Nilsson och Elisabeth Jacobs. Till sammankallande för valberedningen utsågs Veronica Nilsson.

17. Övriga frågor

- EP & EC S*Cosack's Nurejevs minnespokal delades ut för andra gången till bästa klubbkatt under 2010. Pristagaren blev SC S*Romanenko's Kalashnikov.
- S*Mistlurens Oksanas vandringspris delades ut senare till den klubbkatt som gick bäst på årsmötesutställningen. Pristagare blev CH S*Catullus' Blå Bellis.

18. Mötets avslutande

Ywonne Wildtberg avslutade mötet och tackade alla för visat intresse.

Karin Johansson

Årsmötesskreterare

Anne-Helene Johansson

Justeringsman

Ywonne Wildtberg

Årsmötesordförande

B-G Fältström

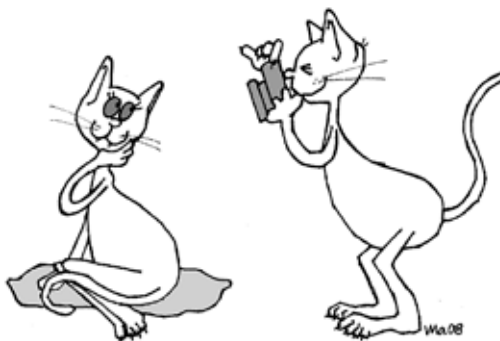
Justeringsman

Delresultat i tävlingen Årets Russian Blue 2011

Vuxna

S*ROMANENKO'S KALASHNIKOV	39 poäng
Äg: Thomas Johnson	
S*ULLABERRAS ANTONINA AGNES OLGA	25 poäng
Äg: Susanne Eriksson	
FIN*HANA-BI PAYASO CHE GRITA	17 poäng
Äg: Anu Tolvanen	
S*ROMANENKO'S OMEGA BY SIDDHARTA	17 poäng
Äg: Kicka Johansson & Sonny Hansson	
PYOTR AV BUERLIA(N)	15 poäng
Äg: Eva Smith-Meyer	
JUMILLAS AURORA BOREALIS KIRSTEJN	15 poäng
Äg: Dorthe Kirstejn Jensen & Esben Nielsen	
S*PEGGY LANE'S STELLA IZAR	13 poäng
Äg: Kristina Svårdsten	
S*AZOVSKA'S OLGA PROSOROV	11 poäng
Äg: Anna Kask	
S*LIMELIGHT'S POCAHONTAS	11 poäng
Äg: Kenneth Eklind	
TSARITZAS ZELDA	9 poäng
Äg: Christina Linder	
FIN*ANDINAN CARMENCITA	9 poäng
Äg: Ritva & Jarmo Manninen	
SE*SKUGGPANTERNS PASCAL	6 poäng
Äg: Susanne Eriksson	
S*CATULLUS' BLÅ BELLIS	4 poäng
Äg: Lena Hallström	
(N)FERAPONT ANFISA	4 poäng
Äg: Susanne Eriksson	
S*ACROMEDORS MILA	4 poäng
Äg: Reijo Korhonen	
S*AZOVSKA'S WICKED CUB LEIA	2 poäng
Äg: Anna Kask	
S*BARYNIA'S SIGNE	2 poäng
Äg: Elisabeth Jacobs	
ESTER	2 poäng
Äg: Christina Holmström	
S*KOROLEVA ODELIJA MAXIMALIJA	2 poäng
Äg: Kaija Merta	
RIX*ZVAIGZNES AMELIA	2 poäng
Äg: Ilona Prokofjeva	
Ungdjur/Junior	
S*LIMELIGHT'S ROXANNE	19 poäng
Äg: Kenneth Eklind	
SE*TOREDYS SCILLA SIBERICA	17 poäng
Äg: Lena Hallström	
DK*KIRSTEJNS LAURELA BLUEDANE	12 poäng
Äg: Tomas Öberg	
DK*KIRSTEJNS KAISLA BLUEDANE	11 poäng
Äg: Dorthe Kirstejn Jensen & Esben Nielsen	
SE*SKUGGPANTERNS PASCAL	4 poäng
Äg: Susanne Eriksson	

Fotokalender 2012

Glöm inte att skicka in bilder på era katter till nästa års rysskalender!

Vi vill helst ha originalbilder, utan beskärning eller annan ändring.

Bilder på cd skickas till:

Elisabeth Larsson, Sjömarkegatan 17,
456 34 Kungshamn

Via e-post: rysskalender@russianblueklubben.se

Skriv och fråga om det är något du undrar över!

S*WYNJAS NOAH 4 poäng

Äg: Yvonne Torstensson

S*WYNJAS NOVA 4 poäng

Äg: Yvonne Torstensson

S*KOROLEVA JUSTINA BY BUDDHA 2 poäng

Äg: Kaija Merta

Kastrat

S*LIMELIGHT'S QUATRO 29 poäng

Äg: Thomas Johnson

MAXIMILLIAN VOM SALZBACHTAL 19 poäng

Äg: Dorthe Kirstejn Jensen & Esben Nielsen

FIN*ZARIN QUERIDA MAIA 11 poäng

Äg: Charlotte Bredberg

FIN*KATZENHOF QUELLCHEN 10 poäng

Äg: Ritva & Jarmo Manninen

FIN*ANDINAN DELFINO 2 poäng

Äg: Ritva & Jarmo Manninen

Poäng i vuxen, ungdjur/junior samt kastratklass

BIS 10 poäng

NOM 9 poäng

BIV 8 poäng, med 1 p tillägg för varje slagen ryss

Cert 2 poäng

Ex 1 J+U 2 poäng

Högsta poängen av dessa fem varianter räknas, man får alltså inte 10 p för BIS, samt 2 p för cert och 8p för BIV om man nu haft turen att lyckas med alltihop. Resultat från max tre utställningar/katt tas med i tävlingen. Vid klassbyte medföljer inte tidigare erhållna poäng. Vuxen eller kastrat kan även tävla i senior/veteranklassen.

Poäng i senior/veteranklass, för katter över 7 respektive 10 års ålder

5 poäng för vinst i senior- eller veteranklass

1 poäng för varje slagen katt, oavsett ras och kön

Klickerträning Del 1: Grunderna

Har du sett en delfinföreställning någon gång? Har du tänkt på att delfintränaren har en visselpipa som hon blåser i när delfinerna gör sina konster? Visslingen fungerar som en positiv förstärkning, en bekräftelse för delfinen att den gjorde rätt trick.

Klickerträning fungerar på samma sätt, men istället för visselpipa används en klicker. En klicker är ofta en liten platsdosa med en metallplatta på, som

ger ifrån sig ett klickande ljud då man trycker till den. Eftersom klicket går att tajma bättre och alltid låter likadant blir det mer effektivt och precist som bekräftelse på att katten gjort rätt än exempelvis ”bra gjort” och ”duktig kisse”.

För att klickerträna din katt behöver du en klicker (säljs i de flesta djuraffärer), tålmod och kattens favoritgodis. Det är dessutom en fördel om katten är småhungerig, så att godiset får en extra

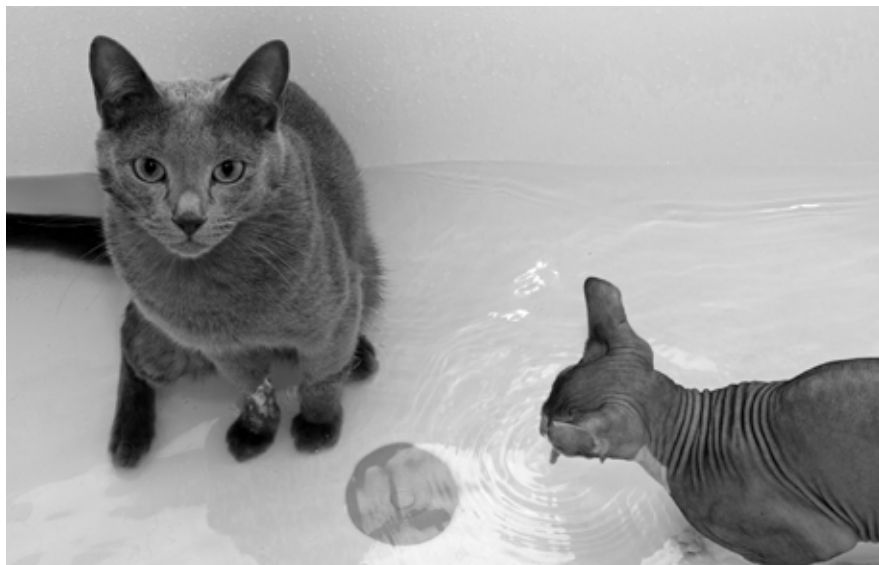
En klicker och kattens favoritgodis är allt du behöver

dragningskraft. Stäng också in hushållets övriga katter och andra störande moment. Håll träningssessionerna förhållandevis korta, ca 5 minuter. Det är ingen idé att försöka träna en katt som tappat koncentrationen.

Till att börja med måste du lära katten att klicket är något positivt, något som är synonymt med att den snart kommer belönas med något gott. Det gör du enklast genom att hålla fram en godisbit och sedan klicka när katten tar emot den. Upprepa detta ett par gånger. Därefter kan du börja klicka redan innan katten får godiset. Då katten börjar titta uppfodrande på dig när den hör klicket men inte genast får godis, har övningen lyckats. Nu är det dags att gå

*S*Blåtussens Morris poserar så fint. Ägare och foto: Annika Hjelmsten*

Sommar och sol ...

...och det gäller att vara redo för beach 2011. Morris och Skrynklan övar hemma i badkaret. Ägare och foto: Annika Hjelmsten

vidare med större utmaningar. Klickern kan användas både för att lära katten nya tricks eller för att förstärka positiva beteenden.

Följa pinne

En bra övning att börja med är en som jag valt att kalla "följa pinne". Det enda du behöver för den här övningen är en pinne av något slag. Jag tog en träsläv, men det går att använda nästan vad som helst. Bäst är det om det är något som inte ligger framme till vardags, då pinnen gärna ska väcka lite nyfikenhet hos katten.

Börja med att hålla fram pinnen mot katten. Så fort katten visar något intresse för pinnen klickar du och belönar. Upprepa sedan övningen några gånger. Var noga med att lägga pinnen utom synhåll för katten ett par sekunder mellan det att du upprepar övningen. Så snart katten verkar tappa intresset för pinnen är träningen slut, det är ingen idé att försöka "tvinga" katten att titta på pinnen. Efter några sessioner börjar katten lära sig att den får godis då den tittar/petar/luktar på pinnen och då är det dags att öka svårighetsgraden lite. Kräv att katten ska röra vid pinnen med tass eller nos och belöna endast då. Om katten bara tittar gör du ett nytt försök. Glöm inte att lägga pinnen utom synhåll en stund innan du upprepar övningen. Efter ytterligare några sessioner är det åter dags att öka svårighetsgraden och låta katten gå en bit för att kunna rör vid pinnen. Börja med något enda steg och öka sedan gradvis. Nästa steg därefter blir att lära katten gå efter pinnen då du rör på den. Kom ihåg att klicka och belöna så snart katten gör rätt.

Då katten lärt sig följa efter pinnen kan den användas till att lära katten ytterligare tricks, som att springa hinderbanor eller gå fot vid koppelpromenaden.

I efterhand går det också att överföra pinnens funktion till andra, mer vardagliga ting. Jag lärde min katt att följa efter min hand om jag pekade med pek- och långfinger (ungefär som en scouthälsning).

Kom ihåg att hålla träningarna korta, så att katten inte hinner tröttna.

Skaka tass

Att det bara är hundar som kan göra tricks har jag fått höra många gånger, men jag kan försäkra er att det är bara hittepå! Vacker tass är min Theos favorittrick och han fattade galoppen direkt. Det tog bara ett tiotal minuter innan han hade full koll på övningen.

Skaka tass med gästerna är ett bra partytrick

Sätt dig på golvet med katten sittande mitt emot dig. Sträck fram handen och peta katten på höger tass. Då katten lyfter undan tassens klickar du och belönar. Upprepa sedan denna övning tills katten börjar lyfta undan tassens redan då du sträcker fram handen. Nästa steg är då att bara belöna då du får vidröra den upplyfta tassens. Så småningom förstår katten vad det är du vill och kommer att lyfta tassens mot dig när du sträcker fram handen (godkänn bara högertassen om du vill att katten ska hälsa med rätt tass).

Därefter är det dags att försöka ta tag i den framsträckta tassens och hålla kvar den ett par sekunder. I början belönar du direkt när katten låter dig ta i tassens, men ökar sedan tiden successivt tills katten låter dig hålla kvar och skaka tassens. Skaka tass kan också modifieras till "high five" genom att katten lär sig lägga tassens mot en framsträckt handflata.

Om katten är ovillig att göra ett trick kan det vara så att den inte tycker att godiset är gott nog för en sådan prestation. Mina katter kan göra betydligt fler tricks i utbyte mot kokt torsk än mot vanligt kattgodis. Framförallt de första

Give me five! Theo är inte sen att besvara hälsningen

gångerna då tricket övas in är det bra att ha något extra gott. När katten blir mer van vid tricket kan man successivt gå över till enklare godis.

Bara fantasin sätter gränser för vad du kan göra med klickern. För er som blivit nyfikna på att lära er mer kan jag rekommendera boken "Clicker training for cats" av Karen Pryor.

Annika Hjelmsten
annika@hjelmsten.se

S*Kosmoskattens Lotus

Här kommer kissekatten

så tyst på tå om natten

lilla råtta göm dig bra

dig vill kissekatten ta

så tyst på tå om natten

Sedan sist så bara dräller det ut kattungar, säger Matte. Det har visst blivit kattungar både i Alingsås och i Sandefjord. Men det blir också de sista som jag är upphov till. För i våras kissade jag en gång för mycket i Mattes högst älskade soffa. Hon ringde direkt till veterinären, som visade ha sig ett vårerbjudande på kastrering. Jag blev inlämnad på morgonen och fick åka hem på eftermiddagen. Jag var hyfsat pigg efteråt och talade med hög volym om att de var dumma som stängde in mig i sovrummet. Jag blev givetvis utsläppt och sedan dess har familjen försökt se om jag har förändrats något. De har enats om att jag har gått upp (pytte)lite i vikt och blivit mer lekfull. Husse påstår även att jag har blivit ett matvrak. Men det är bara för att han är så snål och lägger upp så lite mat åt gången!

Matte är glad åt de kattungar som har fötts och säger att hon ska hälsa på allihop, så hon lär ha fullt upp att resa i sommar! Själv är jag så nöjd om jag får stanna hemma. Eller hemma och hemma. Jag var med familjen på landet under påskhelgen och blev som vanligt utsatt för en massa olika experiment. De behandlar mig som en försökskanin, vilket gör mig väldigt irriterad. Jag gillar ju inte att åka bil, vilket jag talar om ofta och högljutt i min transportbur. De har även fräckheten att sätta på mig sele och koppel! Det avskyr jag verkligen och lägger mig alldeles platt varje gång de sätter på mig det.

Den här gången hade Matte köpt en

spray som skulle vara lugnande. De sprayade buren och jag fick också en massa sådan där spray på mig. Det luktade rätt gott och jag satte mig lugnt tillrätta i buren. Men när jag hade skrikit och dreglat i 20 mil så tyckte jag att det fick vara nog. Min mage var i uppror och det kunde inte hjälpas, utan jag lade en korv i transportburen. Vilket liv det blev på dem! Lilla M ropade att hon mådde illa, Stora M började ulka av lukten, Husse gastade till Matte att svänga av vägen och Matte muttrade att hon försökte hitta något ställe att parkera. Hon hittade det stället imponerande snabbt och svängde av vägen. Stora och Lilla M vräkte sig ut ur bilen medan Matte var grön i ansiktet och hängde ut genom bildörren. Husse tog hand om min transportbur och var imponerad över storleken på min korv. Som han sa: "Att ett sådant litet djur kan klämma ut något så stort!". Väl framme på landet var det underbart väder och när jag slapp selen var jag ute på några korta turer kring stugan.

Det här med att vara utomhus har blivit min melodi. Det har ju varit så varmt och skönt väder här hemma. Efter att jag varit hos veterinären så vågade familjen låta dörren stå öppen och jag smög ut lite försiktigt. I början höll jag mig på altanen för att kolla läget. Men sedan utökade jag området lite i taget och nu har jag undersökt hela tomten plus lite av markerna runtomkring.

En kväll hade jag så mycket att göra och var så uppslukad av äventyret att jag inte alls brydde mig om att gå hem. Efteråt fick jag höra att Husse och Stora M varit uppe i omgångar under natten, för att ropa in mig. De hade varit så oroliga för det var ju frost ute den natten. Men när jag äntligen kom hem vid femtiden så låg de och sov! Jag fick ropa högt och

länge innan Husse masade sig upp och släppte in mig. Sedan vräkte jag i mig grishjärta och somnade som en stock hos Matte i hennes säng. Jag har varit ute en natt till, men då var det varmare ute. När jag kommer hem frågar Matte med len röst varför jag är så hungrig när jag kommer hem. Har du inte fångat några möss? frågar hon. Jag bara ignorerar henne och ropar att hon ska ge mig mer grishjärta!

Jag har träffat på fåglar och andra katter, bland annat grannens katt, en söt liten röd-vit kattdam. Men vi har inte riktigt kommit fram till om vi är kompisar eller inte. Ibland fräser hon åt mig, men ibland så leker vi tafatt med varandra. Då springer vi fram och tillbaka över tomten, först jagar hon mig och sedan jagar jag henne.

Matte har ju ofta konstiga saker för sig och har sina underliga idéer. Till exempel så påstår hon att hon har så-lådor, där det ska växa blommor och grönsaker. Men det ser jag inte så mycket av, så jag tror att hon äntligen har förstått att stora killar behöver rejäla lådor att göra sina behov i. Vi är rätt så oense om vad de ska användas till och nu har hon lagt något vitt tyg över dem. Hon säger att hon inte vill ha bajs bland jordgubbarna.

Nu ska jag se om det har slutat regna, så jag kan gå ut en stund. Får se om altandörren är öppen. För jag går bara ut och in genom den. De andra skratrar och säger att jag är för korkad för att förstå att man kan gå ut och in även genom de andra två ytterdörrarna. Men det bryr jag mig inte om, för mig gäller bara altandörren!

Med förhoppning om en solig och varm sommar från

Lotus

berättar vidare

Hur dricker katten egentligen?

Återigen är det bevisat att det är stor skillnad mellan katt och hund och att katten uppträder med stor finess och elegans.

Att hundar slafsar i sig vatten på ett något slarvigt sätt jämfört med katten är lätt att se med blotta ögat men att deras sätt att dricka totalt skiljer sig åt har nog de flesta inte vetat förrän nu. Medan hunden använder tungan som en slev som kastar in vattnet i munnen, så är kattens teknik betydligt finurligare. I tidskriften Science avslöjar Roman Stocker, Massachusetts Institute of Technology i USA, hur det hela går till. Genom att fotografera kattens drickande med höghastighetskamera visade det sig att katten endast doppar tungspetsen i vattnet men att spetsen aldrig bryter

vattenytan. Vattnet fäster på tungan och följer med in i munnen och när munnen stängs klipps vattenpelaren av. Det handlar om två fysikaliska krafter, gravitationen samt vattnets tendens att bevara riktning och hastighet, som balanseras mot varandra. För att balansen ska fungera, måste katten doppa tungspetsen i vattnet 4 gånger i sekunden. Vid varje "dopp" får katten i sig 0,1 milliliter vätska. Stora kattdjur med betydligt större tunga gör på samma sätt men för att balansen ska uppnås går deras lapande långsammare.

Berit Arlebjörk

Informationen är hämtad från Roland Johanssons artikel i Göteborgs Posten den 13 november 2010.

*S*Bollers Dizzy slurkar i sig från badkarskranen. Ägare och foto: Thomas Ruuth*

När kattkorgen blev tom

Aldrig trodde jag att det kunde kännas så trööstlöst i själ och hjärta, när Olliver en augustimorgon inte låg i sin korg längre. En liten pälsklädd varelse full av kärlek och med egen vilja, som i två och ett halvt års tid styrt och ställt i vårt lilla hushåll. Det var sommar och varmt och vi låg nere i gästrummet. Jag såg honom ligga på frysen och iakttå oss, jag släckte lampan och somnade. På morgonen kom han inte springande och ville ha frukost. Vi tänkte att han kommer väl under dagen, han har ju kattlucka. Men det blev kväll och han kom inte. Vi gick och ropade. Och letade och ropade.

Olliver (Ullaberras Nickolaj Kirill Sergej) som skulle fylla tre år den 19 december försvann den 26 augusti förra året. Jag kommer ihåg det tydligt, för det var dagen efter att vi hade fått lön och min brorson skulle åka iväg efter att han tillbringat sommaren hos oss. Själv jobbar jag som konsult och hade precis börjat på ett nytt kundföretag.

”Han mår bra”

En örönbäddande tystnad lägger sig över vårt hushåll. Den 7 september kontaktar jag en djurkommunikatör, Kerstin Zeuge, som tar kontakt med honom mentalt. Hon säger att hon får ett svar, att han mår bra, han har bara dragit iväg lite längre bort och han hittar inte hem. Han vill ha hjälp att hitta hem. Det låter som han, så jag tror henne. Hon frågade kartan med en ”pendel” var han kunde tänkas vara och vi ringade in ett område 2,5 km bort. Jag bad henne följa med så att jag säkert skulle hitta exakt rätt ställe och hon ställde upp.

Jag jobbade klart och vi gav oss iväg och stannade där tills det blev mörkt, men han kom inte. Jag kände mig uppgiven och hon förstod inte heller varför han inte kom. Bluffade hon? Då började jag

misströsta. Jag presterade inte så bra på jobbet och det var nog tur att jag var på ett nytt uppdrag, så att de inte kände till hur glad jag var normalt. Kerstin sa att katter inte är som hundar, de kommer inte bara för att man kräver att de ska göra det. De kommer när det passar dem.

”Han är död”

Den 13 september ringer min mediala kompis Renée mig och frågar om Olliver har kommit hem. När jag svarar att han inte hade gjort det säger hon att det inte känns bra. Hon skulle koppla upp sig mot honom som mediala personer gör och känna efter ordentligt. Hon återkommer och säger att han är död! När jag förtvivlat frågar om hon kan ha misstagit sig svarar hon självsäkert att hon aldrig har haft fel tidigare. Hur mårde jag annars, undrade hon som om vi hade diskuterat något så trivialt som en månadsbiljett som hade kommit bort.

”Han lever”

Jag vägrar tro henne. Jag kontaktar Kerstin igen som säger att han visst lever och att han kommer att komma tillbaka. Vem ska jag tro? Jag bestämmer mig för att tro på Kerstin. Det känns ju roligare så. Under tiden går min man in i något slags zombiliknande existens. Han bara jobbar och jobbar. Pratar knappt med mig och om han gör det fräser han ifrån. Om jag ifrågasätter hans beteende säger han att han har så mycket på jobbet. Men jag tror att han har sorg och inte vågar prata om det.

Det blir vinter

Det börjar bli kallt på nätterna och vi är oroliga. Den 22 september kontaktar jag Kerstin igen. Hon säger att han är ute i det fria men pälsen är tjock så det går bra än så länge. Han är ute ”på uppdrag”, han ska utträtta något innan han kommer hem, säger hon.

Det nya jobbet är inte kul och jag

fördjupar mig i mitt eget företag som jag har vid sidan av. Både min man och jag jobbar långa dagar. Vi försöker undvika att tänka på Olliver, som ändå är närvarande överallt. Han som alltid tog emot i hallen när vi kom hem och förväntansfullt gick och ställde sig vid kattluckan, för då var det hans tur att gå ut. Som sa till på skarpen om inte maten kom fram tillräckligt fort. Som satt i hallen och slickade sig länge och väl när han fått någonting extra gott. Som räkör, hans favoritmat. Olliver som vibrerar hela han när man borstar honom. Olliver med den lena pälsen. Skulle jag inte få uppleva det igen?

Jag vill inte ha en ny katt!

Huskatten Felicia, Ollivers flickvän, är inne hos oss och tar mer och mer plats. Jag matar henne och hon får sova med oss. Hon bor i grannskapet och hennes ägare vet om att våra två katter är kompisar, de brukar leka både inne och ute. Han vet att Olliver är borta så han låter henne vara hos oss. Men det är inte samma sak. Jag vill inte heller ha en ny katt och börja uppfostra den igen, jag gick så länge med Olliver i sele för att lära honom var han fick röra sig och hur han skulle vara. Jag vill ha honom tillbaka!

Det gör ont att prata om honom så jag säger inget till våra vänner. När någon frågar hur katten mår säger vi att han är ute och springer. Han hade ju sprungit ute fritt vid sommarstugan. Vad skulle vi säga? Vi vill inte att folk ska ringa och fråga oss om han kommit hem än, som de av mina vänner som visste, gjorde.

8 veckor!

Den 27 oktober har det gått 8 veckor sedan Olliver försvann. Min man jobbar hemifrån. Han får ett samtal tio i fem från en ung kvinna som frågar om vi saknar en grå katt som de matar i några månaders tid i Saltsjöbaden. Tårarna

trillar på min man som bekräftar att så är det. Hon berättar att de samma dag lämnat in honom på Solsidans djurklinik och att det nog är vi som äger honom.

Min man ringer direkt upp Solsidans djurklinik och får tag i en veterinärsassistent som precis ska åka till polisstationen och hämta ut ett pass. Hon tar katten med sig och min man hämtar ut vår rymling hos Nackapolisen. Han lyfter upp Olliver i sina armar och tittar på honom. Olliver möter hans blick. När katten börjar spinna börjar veterinärsassistenten gråta.

Samtidigt kommer jag hem från jobbet och upptäcker att transportburen är borta. På köksbordet ligger en lapp från min man att han kommer snart, han ska bara fixa en grej. Jag kollar min mobil och har fyra missade samtal från ett okänt nummer.

Hoppet tänds. Jag ringer min man och han svarar. Jag frågar var han är och han säger att han är hos polisen(!). Han räcker över telefonen till veterinärsassistenten som säger att min man är hos polisen för att hämta hem vår katt! Min första fråga är: "Lever han?" Hon svarar:

"Ja, han lever!" I det ögonblicket förändras mitt liv. Jag är tacksam för att livet kan vara så fantastiskt, att jag kan få honom tillbaka, livs levande!

Olliver åt och sov i två veckor. Han parkerade i vår säng som han bara lämnade för att äta och gå på lådan. Min man medger att han haft sorg och nu var glad igen. Jag hade inte heller varit mig själv, hade inte trivts på jobbet, inget var bra. Det går ju inte att vara glad när en älskad vän är borta.

"Bondkatten" skulle till Skåne

Olliver hade sprungit till Saltsjöbaden från Nacka Forum. Det är 15 km. Där hade han slagit läger på gården hos en familj som hade en allergisk pappa och som därför inte kunde släppa in honom i huset. De sa att de hade blivit mer och mer bekymrade för det blev kallare och kallare och de var rädda att "bondkatten" skulle frysa när det blev kallt. För han satt ju på trappan och ville in.

De hade ingen aning om att en katt kunde vara märkt med chip. De berättade att han hade varit kräsen, de hade varit tvungna att köpa kvalitetsfoder från veterinären för att han skulle äta. Tonfisk åt han däremot.

När det blev frostnätter bestämde de sig för att köra honom till mormor i Skåne och då ringde de veterinären för att fråga om man kunde transportera en katt i bil så långt. Veterinären bad dem ta dit katten så hon kunde titta på den. Hon såg direkt att det var en ryss och kollade chippet i nacken och såg till att katten fick stanna kvar tills man kontaktat ägaren. Resten är historia.

Tillbaka!

Det tog elva dagar innan han blev sig själv. Den 8 november hoppade han upp till mig med ett litet halvdämpat jamande och trampade och spann. Han kröp under täcket och trampade ännu mer. Han fick gradvis börja vara ute igen och om han är ute längre än några timmar går jag ut och ropar på honom. Ofta kommer han rusande med ett litet skrik och rullar sig på rygg framför mig och så springer han före och rullar sig på marken och är förtjust.

Han har ett blått halsband med reflex med en liten behållare för namn och adress och den tycker jag han bär med stolthet nu. Han har inte alls försökt slita av sig den som han gjorde tidigare. Det var ju därför jag gav upp, dum som jag var. Nu har han däremot fått ha på den både inne och ute och han har vant sig vid den. Han har mognat och lugnat ner sig. Vi kan till och med sova med öppen dörr, det gick inte tidigare för han kom in och skrek på natten och väckte oss. Nu låter han oss sova ända tills det börjar bli dags att gå upp, vid halv sex eller så. Och helgerna respekterar han, då har han inte alls lika bråttom.

Nu väntar vi bara på Påsken, för då flyttar vi ut till stugan och tar kontroll över våra pantermarker över sommaren.

Marina Olsson stolt matte och ägare Nacka

Mina ryssar del 1

Anje var en stilig gråblå ryss med högt placerade öron och vackra ögon.

Mitt äventyr med ryssar började för mer än 40 år sedan. Jag hade slutat skolan, börjat arbeta – och jag ville ha en katt. Min mamma var med på noterna, men vilken ras skulle vi välja?

En septemberdag 1968 besökte vi den stora kattutställningen i Ostermans Marmorhallar i Stockholm för att se utbudet av raser. Här fanns alla tänkbara raser tyckte jag då, men det var långt ifrån så många raser som finns i dag. Det här året var siamesen den vanligaste rasen (618 registreringar hos Sverak), följd av perser (360), abessinier (89), burma (36), russian blue (32), manx (16), cornish rex (6) och sist helig birma

I snurrfåtöljen tog Anjes ofta igen sig i väntan på maten. Profilbilden visar väl hur 1968 års ryss kunde se ut.

med 1 registrerad katt. På utställningen fanns ytterligare några raser.

Jag bestämde mig tämligen raskt för att det skulle bli en brun burma eller möjligen en havanna, det var färgerna som tilltalade mig. Till min förvåning visade det sig vara svårt att hitta någon kattunge av dessa raser. Vi fick tänka om. Nu låg en abessinier nära till, för sådana var det gott om på utställningen. Vi hittade en uppfödare, men åter en besvikelse, kullen var redan såld. Uppfödaren tipsade dock oss om att det fanns en ledig kattunge av rasen russian blue hos en annan uppfödare i närheten.

Så kom det sig att vi en höstdag åkte till en uppfödare söder om Stockholm och tittade på den lilla kattungen, som ännu var för ung för att lämna sin mamma. Den lilla ryssen hette Anje. Pappan uppgavs vara en stilig siames vid namn Oskar. Känd var han också fick vi veta, han hade vunnit flera priser och hade helt nyligen varit med i en stor reklamkampanj för kattmat. Det var allt vi fick veta om Anjes bakgrund. Ingen stamtavla fanns det för övrigt heller.

Min pappa var mycket skeptisk till att bli kattägare, men när vi hade bestämt oss och hämtat hem honom, nu tolv veckor gammal, svängde pappa helt om. Skepsis byttes mot hänförelse, kan man säga. Och ingen av oss ångrade sedan att det blev just en russian blue. Anje var en vacker gråblå ryss som

skulle komma att ge oss många minnen. Hur det låg till med de rastypiska dragen visste vi ingenting om på den här tiden, men vi såg ju att det fanns drag av siames i honom.

Nu började det stora äventyret för oss alla. Att ha en liten pälsboll smygande runt i bostaden och undersökande allt det nya som möter en kattunge var spännande, både för Anje och för oss.

Sommarvistelserna på skärgårdsön gjorde Anje gott. Här trivdes han bland alla smådjur och växter trots sele och lina som begränsade friheten. Och en egen stol hade han också.

Han var förvisso lite försiktig i början i sitt nya hem. Men allt eftersom han växte började han att ta för sig. Vi upptäckte allt fler personliga sidor hos honom. Helt uppenbart hade siamespappan Oskar fört över åtskilliga gener, och mest märktes det i Anjes sätt att vara och kommunicera. Han var en mycket pratig katt, kunde kommentera både det ena och det andra. Han var social och

tillgiven, åtminstone mot mig och mina föräldrar. Besökare, kända som okända, var Anje synnerligen reserverad mot – om han ens brydde sig att komma fram och visa sig.

Anje var i början en utpräglad nattkatt. Det var dock inte bara så att han var vaken på natten och rumsterade om i bostaden. Han ville även ha sällskap – och leka. Kanske i dessa stunder det fanns ett uns av tvivel om vi verkligen hade gjort rätt med att skaffa katt.

En annan egenhet hos Anje var hans humör. Lika mjuk och kramgo som han oftast var, lika besvärlig kunde han vara när han satte den sidan till. Om man satt i en fåtölj och till exempel tittade på tv krävde han att få ligga i knäet,

exempel ligga på överkanten av en dörr. Och när man passerade dörren hoppade han ned på ens huvud. Annat skojigt var att leka kurragömma genom att ligga bakom en dörr och hoppa fram och slå tassarna runt benet. Dessutom var Anje påhittig och kunde lösa allehanda uppgifter, som att öppna dörrar. En av dörrarna han lärde sig öppna var kylskåpsdörren. Det var ju inte helt lyckat, så vi fick ställa tunga kassar framför kylskåpet.

Man kan även säga att hans sätt att äta var lite speciellt. Ofta åt han med tasserna, alltså att han fiskade upp matbitarna ur skålen med en klo och stoppade i munnen. När han fick rå strömming skulle han dessutom först leka med den

en stund och jaga runt med den.

Flera gånger petade han in en strömming under någon matta, så man fick gå försiktigt. Mer än en gång har det legat kvar en gömd och glömd strömming.

Anje åt gärna sin mat med tassens hjälp, oftast den högra. Här är det lever som fiskas upp med klorna.

eller en bit upp på bröstkorgen, och bli klappad. Hela tiden. Om man försökte koncentrera sig på vad som visades på tv och slutade klappa honom, så ilsknade han till. Blicken mörknade, ögonen blev svarta och efter en liten stund så klippte han till. Tassarna, med klorna ute, träffade i regel bredvid ögonen.

En annan egenhet var Anjes sätt att utnyttja bostadens alla kubikmeter. Han trivdes på höga höjder och kunde till

Mina föräldrar hade hyrt sommarhus i Stockholms skärgård och naturligtvis skulle även Anje följa med oss dit. Själva resan var ingen höjdpunkt för honom. Han tyckte inte om att åka bil och när han såg att det packades för en resa till skärgården, gick han och gömde sig. Men när han väl hade kommit ut till ön var resan glömd. Anje fann sig väl tillrätta med det lantliga livet. Vi hade alltid honom i sele med en lång lina så

att han kunde undersöka områdena runt stugan och en liten bit in i en skogbacke. Och visst fanns det mycket för en stadskatt att göra på landet. Så långt linan räckte kunde han smyga på fåglar, fånga insekter i luften eller vakta de där hålen i marken där musen aldrig tittade ut.

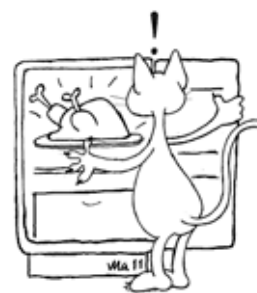
Någon enstaka gång fann vi att linan inte hade någon katt i andra änden. Anje kunde ibland krångla sig ur selen, men var ändå aldrig långt borta. Och någon gång fick vi rädda honom från lite farligare djur, som en huggorm som låg i solen eller en grävling på kvällspromenad. Men han klarade sig från blesyrer. Han trivdes på landet, trots begränsning i friheten.

Däremot blev Anje märkbart annorlunda sommaren 1974. Livet på landet var plötsligt inte roligt längre. Vid hemkomsten till stan märkte vi att katten fick allt mer besvär och vi åkte till ett närbeläget djursjukhus. Beskedet var hårt. Anje hade skelettcancer och hade mycket ont. Vi tog farväl av honom och sörjde mycket.

Det var därför inte så förvånande att vi beslöt oss för att skaffa en ny katt. Anje blev ju inte ens sex år gammal. Och givetvis skulle även nästa katt vara en russian blue. Om denna ryss nummer två, som visade sig vara av märkvärdig släkt, ska jag berätta i ett kommande nummer av Ryska Posten.

Hasse Berglund

Foto samtliga bilder: Hasse Berglund

Cosack's Nefertite 10 år

”Hur länge har du haft henne nu?”, undrade en väninna. Drygt ett år svarade jag men så kom vi båda på att så lång tid var det ju inte. Det var i augusti förra året som Benny kom med henne. Det bara känns som om hon bott hos mig flera år.

Efter att Marianne och Sven – Vatulands - lämnat oss så hastigt, var allt en enda röra. En ljusning var ändå alla hjälpsamma människor som tog tag i saker. Katzenhof Mariya fick ett gott hem i Norge och Neffis uppfödare Cosack's ställde genast upp och lät henne flytta hem igen efter många år. Som alla vet är det svårt att få gamla katter att acceptera nya och Neffi godkände inte riktigt sin

nya kattkompis Saga. När så min fina Oksana dog i somras, erbjöd jag mig att ta Neffi ”på prov”. Finns det någon läsare som tror att man kan ha en russian blue på prov? Dumt tänkt av mig; efter ett par veckor ville jag inget annat än behålla henne och morrade ilsket åt den som försökte fråga om jag skulle ha kvar henne.

Neffi är ett underverk på olika sätt. Hon är snäll, mjuk, lekfull och mycket vacker. Det är en njutning att ta upp henne i famnen och gosa med henne och hon låter sig nådigt kramas och pussas. Jag har lovat henne att hon skall förbli

ensamkatt och hon skall inte ställas ut. Vi har också ett avtal om att leka minst två gånger om dagen. Bästa leksaken är en utsliten vippa, som saknar fjädrar.

”Vad äter hon?”, frågade jag Benny, som bara haft henne ett halvår. Inte så mycket läckerbitar, mest torrfoder, fick jag till svar. Hmmm! Den lilla damen har just satt i sig en tallrik lammkött. Hon gillar också alla sorters fisk samt skaldjur. Mest av allt räkhuvuden (och de skall vara stulna från tallriken).

Torrfodret blev ett bekymmer. Hon hade med sig en stor påse från Widars och jag slängde tyvärr den gamla påsen innan jag köpte nytt foder. Fyra resor till Blå Stjärnan har det tagit innan hon accepterat ett annat foder. Jag har bytt påse efter påse och försäljarna har garanterat att det här, det kommer hon att gilla. Särskilt det där svindyra, trefärgade, väl utprovade fodret ratades och hon nedlät sig inte ens att smaka en endaste bit. Till slut hittade jag en påse som inte skiljde sig från någon annan men den var tydligen OK.

I mars hade vi kalas, Neffi och jag, för då fyllde min nya katt 10 år. Alla hennes gamla vänner var inbjudna och så ”mormor” (min mamma) förstås. Neffi njöt av uppmärksamheten och av alla presenter.

Hon fick allt ifrån möss och bollar till ett inramat porträtt att sätta upp på väggen. Emellanåt vadade hon runt i presentpapper, vilket hon verkade få smak för. Hon fick också en tunnel att springa igenom. Det gör hon rätt vad det är eller så ligger hon bara i den. Jättekul!

Det är ju lite konstigt att ta över en kisse på 10 år. Men hon fick ju också ta över en dam i mogen ålder. Båda har vi våra vanor och ovanor - gäller mig - för katter har per definition inga ovanor, de bara är.

Datorn kan man bara ha till en sak enligt Neffi. Den är en utmärkt värmekälla, så den ligger hon på. Sven berättade en gång att hon skrivskyddade en massa filer, jag brukar få frågor som börjar med ”Vill du verkligen”.

Nu väntar hon på att inta sin plats på tangentbordet. Kanske tänker hon uppdatera sin status.

Katarina, Neffis matte

Medlemsutflykt till Nordens Ark

Söndagen den 13 mars var vi några som gav oss iväg på en utflykt till Nordens Ark som ligger nära Kungshamn i Bohuslän. Det är lite extra roligt med den parken, då de lägger mycket resurser på och arbetar för att rädda och bevara utrotningshotade djur.

Amurtiger

När vi kom styrde vi ju så klart kosan mot kattdjuren! Vi såg amurtiger, som var ett fantastiskt vackert djur. Den är kanske mer känd som sibirisk tiger och är världens största kattdjur. Det finns bara omkring 500 individer i det vilda. Vi såg två tigrar i parken och det var väldigt roligt att få se dem på så nära håll. En av dem kom alldeles intill stängslet flera gånger så vi fick njuta länge.

Amurleopard

Vi fick också se när amurleoparderna fick mat och det var en upplevelse. Oj, vilka krafter det finns i dem! Det var så man ryggade tillbaka när de morrande skulle ta sitt "byte". Amurleoparden är en av nio underarter av leopard och den är anpassad till ett liv i kallt klimat. Den

förekommer idag bland annat i ett litet område i sydöstra Ryssland. Främsta orsaken till att amurleoparden är hotad är illegal jakt för pälsens och skelettets skull. Amurleopardben används i traditionella asiatiska läkemedel. Obegripligt att människor kan förfölja ett sådant unikt djur som det är en njutning bara att få se.

Det var också roligt att få se vårt inhemska vackra lodjur. De var svåra att få syn på, men vi såg en individ som stolt låg på en klippa. Lodjur är väldigt stora, mankhöjden är 70 cm och de är upp till 130 cm långa. Den korta svansen är ovanlig bland kattdjur och varför den är så kort är oklart. Den svarta svansspetsen syns dock mycket bra och är förmodligen en kommunikationssignal. Lodjuret lever i hela det euroasiatiska barrskogsbältet från Norge till östra Ryssland, ner till Himalaya och Svarta havet.

Europeisk vildkatt

Vi hade även turen att se europeisk vildkatt, som kanske är ännu mer skygga än lodjuret. Vi såg två stycken som låg tillsammans i en liten bolåda som man ordnat till dem. Vårsolen tittade in till dem därinne. De såg ut ungefär som en spräcklig tamkatt. Till färgen är den europeiska vildkatten gråbrunspräcklig med inslag av svarta streck och svansen är kraftig med tydlig randning mot spetsen. Arten förekommer främst i glesbefolkade områden med blandskog

och finns gles spridd över stora delar av Europa. Honan föder 3-4 ungar som är självständiga efter ett halvår.

Snöleoparder

Höjdpunkten var ändå snöleoparderna! De hade fjolårsungar och att få se deras lekande och jagande var precis som att se våra kattungar leka. Fast modellen större då förstås! Där hade man kunnat stå hur länge som helst och se dem busa omkring. Snöleoparderna hade väldigt långa svansar och de har stora tassor med tjock päls som fungerar som snöskor.

Snöleoparder

Vi såg även en hel andra djur men dem kan jag berätta om en annan gång. Detta är en resa jag varmt kan rekommendera och som kanske kan upprepas som medlemsutflykt nästa år om intresse finns, och att du sedan hjälper dessa vackra djur bara genom att besöka parken gör det ju inte sämre precis!

Vivi Nilsson

Fem PÅ ÄVENTYR

Det har vært en fantastisk reise! Disse månedene med planlegging, venting, spenning, glede og moro!

Det ble klart at St.Hanshaugens Beatrice (Bea) skulle få bli min avlshunn alt fra rett etter hun var født i desember 2008. Jobben med å finne en passende pappa til første kull tok ganske lang tid, men via kontakten med Ywonne Wildtberg, ble jeg informert og guidet og leste stamtavlekomposisjoner til den store gullmedalje!

Ett romantisk møte i september 2010

Det viste seg, artig nok, at Ywannes egen unge hann, S*Wildtbergs Boris skulle være et glimrende valg. Noen helsesjekker senere var alt klart for å la de to ungdommene møtes og håpe på at de skulle like hverandre!

Min sønn og jeg hentet Boris i Gøteborg en fredag i september. Jeg mente at Bea var i ferd med å løpe bra, og syntes det var tiden. Det syntes ikke hun!

Boris var en herlig, kjekk og vakker fyr! Veldig snill og tålmodig også, og jeg syntes han virket svært moden, tross sin unge alder. Bea likte ham ikke med en gang, freste og skrek og mente nok at vi hadde gjort noe som var helt over grensen ved å ta ham i hus! Men Boris var tålmodigheten selv, og vi fikk beholde ham er i 10 dager. Da tødde Bea opp, og de hadde noen heftige dager sammen her. Jeg er veldig glad for at det ble Boris som ble pappa til dette kullet, og er takknemlig, Ywonne!

Det ble fort klart for meg at Bea var drektig. Hun fikk alt etter 2 uker litt kull på magen og helt rosa og hovne patter.

Det var tidlig, men jeg var sikker. Og hun skulle fortsette å vokse og vokse. Hun ble nesten grotesk stor, synes jeg! Jeg begynte å tro at det kunne være 4-5 inni der, eller 3 veldig store kattunger.

Da det nærmet seg fødsel, var alle her hjemme i beredskap. Vi hadde litt vekslende erfaring med kattfødsler fra de to forrige gangene, en gang da mamman ikke hadde melk og 6 små døde, og sist da Bea hadde en dødfødt bror og en bror med vannhode. Jeg tenkte at hvis det skjer noe lignende denne gangen, er det ikke meningen at jeg skal fostre opp russian blue, enda så gjerne jeg vil.

Jobbigt med fem ungar!

1.november skulle jeg sove over i nærheten av jobb, fordi jeg begynte tidlig neste morgen, men jeg var forberedt på å måtte hive meg på bussen for å reise hjem hvis fødselen startet, og det gjorde den! Trond ringte meg litt før kl 21 og sa at nå "kom det noe ut bak" på Bea. Jeg kastet meg rundt og rakk siste buss hjemover slik at jeg var hjemme før midnatt. En halvtime senere var den første kattungen født! Bea hadde lagt seg til nede på rommet der vi hadde gjort i stand til fødsel og var rolig og konsentrert. Hele familien var i nærheten, og det virket som hun likte det. Endelig! Lykke! Den første lille var en jente, og hun hadde sugd seg fast i Bea

nesten før hun var ute! Bea var dyktig og gjorde alt hun skulle, vasket, malte og ga varme til den lille.

Olikfärgade halsband

De neste to kom med 20 minutters mellomrom, så det var ikke så mye pause å få for Bea-mamman. Jeg hjalp henne litt med kluter til å tørke ungene, men hun klarte jobben veldig fint selv, og alle ungene virket svært vitale og friske! Så fikk hun en liten pause på ca en time før den neste dukket opp, nr 4, en liten jente. Den minste så langt. De 3 første var rundt 100 gram alle sammen, men lille Cyan var 78, så jeg tenkte at her får vi passe på fremover, og ha flasken klar. Klokken var blitt 03.30 på natten og de fleste hjemme hadde lagt seg. Jeg la en madrass på gulvet nede hos Bea og syntes natten var magisk. Jeg kjente forsiktig på magen hennes og ble temmelig sikker på at det var enda en igjen der inne. Jeg vet at man kan bli lurt, og at en nylig forlatt livmor kan oppfattes som et gjenværende foster, men jeg var rimelig sikker på at dette var noe mer. Samtidig var jeg glad på Beas vegne, at hun fikk litt pause nå. Nok en time gikk, og kl 04.30 kom den siste. Da var Bea svært trøtt og sliten og lot meg ta vasking og tørking av den siste lille gutten, som forøvrig virket minst like vital som sine søsken! (Jeg kom ikke så tidlig på jobb den dagen likevel, men møtte heldigvis forståelse!)

5 kattunger! Flinke, flinke Bea! Vi var så lettet og glade alle sammen. Over at alle

levde og virket friske og fine, over at Bea var en så flink mamma og at fødselen hadde gått så greit. Dette var en flott start på reisen videre, og nå kunne vi puste litt. Melken kom i mengder, og vi kunne nærmest SE at de la på seg alle 5, lille Cyan også.

Carla, Cecilia, Cornelis, Cyan og Cicero ble navnene på vårt C-kull. Cecilia og Cornelis som en slags hyllest til det svenske opphavet, Cyan etter tegneseriefiguren Nemis blåhårete venninne, og Carla og Cicero fordi vi syntes det er fine navn! (Jeg forslø Clara, men resten av familien mente Carla var finere. Min eldste sønn foreslo Cicero, og jeg syntes det var finere enn Carlos som også var et forslag.)

Fint bordsskick!

I ukene som fulgte har huset vårt vært fylt av glede, lykke, lek og moro! Alle 5 vokste godt og ingen trengte tillegg. Bea er en fantastisk og rolig mamma og har bare vært snill og god med barna sine. En utrolig tålmodig hunnkatt, må jeg si. Med 5 stk ble det en utfordring å holde dem fra hverandre, og de første dagene brukte jeg vekten som indikasjon. Alle 5 vokste jevnt og hadde litt ulik fødselsvekt, så vi veide daglig og satset på vektøkningen stemte overens med navnet. Så fort de ble store nok, tok jeg på fargete halsbånd, Carla fikk lilla, Cecilia gult, Cyan rosa, Cornelis grønt og Cicero blått.

Da de var 3 uker, introduserte jeg fast føde i form av kjøttdeig, og fikk nok

en gang se villdyret våkne! Det er like moro hver gang, å se at disse kjøtteterne blir trigget og blir som små tigre! Det var svært populært, og nå økte vekten selvsagt ytterligere. De fikk også smake på Hills Kitten på boks, og ganske tidlig satte jeg også frem tørrfôret som de gradvis oppdaget var veldig moro å tygge på! Jeg blandet i Nutri plus gel og Active cat-pulver i den våte maten i starten for å få en "boost" for dem. Det likte de godt!

Cicero var først med alt! Først ute av boet, først i matfatet og først på tissekassen. En fremmelig og nysgjerrig ung mann! De andre fulgte alltid noen skritt bak, men Cicero nølte aldri!

Bea och Carla

Jula ble en spennende tid. De hadde begynt å få være oppe i stua sammen med oss, og vi var selvsagt veldig spente på juletreets skjebne i år. Merkelig nok lot de det være! Det var kjempegøy med papir og bånd og alt som beveget seg, men juletreet fikk altså stå i fred.

Så fort juletreet ble tatt ut, ble det store klatrestativet satt opp i stua, og det ble siden et yndet tilholdssted for dem alle, spesielt hengekøya helt på toppen, der klarte de faktisk å presse seg sammen alle 5, eller som oftest 4, fordi Cicero foretrakk å ligge alene et hakk lenger ned eller et helt annet sted. En selvstendig liten fyr!

Jeg tenkte på å ha en slags innhegning til dem i stua, men det ble aldri til det.

De holdt seg rundt oss og elsket å leke og klatre på oss og i nærheten. Når vi ikke var hjemme, ble de lukket inne på "katterommet" der de også hadde klatrestativ og alle bekvemmeligheter, men så fort vi kom hjem, ble de tatt opp i stua. De oppdaget også alle de andre rommene etter hvert.

Cornelis

På kjøkkenet var det mange spennende lukter og ofte GOD mat som falt ned på gulvet. På badet (både oppe og nede), hang det doruller som er som skapt for å leke med sånn at alt papiret havner på gulvet.! På soverommene var det herlige senger til å sove i, gjerne litt under dyna, så menneskene får en skikkelig jobb med å lete. Og i gangen henger det ofte klesvask som er toppers å dra ned fra stativet og leke med!

Tempoet har til tider vært høyt. Med fem små blå raketter i huset, har det vært svært livlig de siste ukene før de dro. De gikk på "katteskolen" og lærte å klatre på buksebein, i gardiner og i det store stativet. De lærte å fange ball, tøyumus, fjær på pinne, svevende papir og hverandres haler. De har også gått gradene når det gjelder toalettet, fra helt åpen kasse, til kasse med tak uten dør og til slutt – kasse med både tak og dør. I matveien har de nærmest vært ukritiske. Med så mange konkurrenter i matfatet, var det ikke noe problem å få dem til å spise tørr Hills kitten, selv etter at de hadde oppdaget leverpostei og Sheba supreme filet (Beas favoritt). Alle kattungene knurret rundt

maten og prøvde å dytte bort sine søsken, spesielt guttene. Men det løste seg som regel fredelig, siden det alltid var nok mat. Å vaske seg selv og hverandre har de også blitt veldig flinke til!

Klättrar på byxbenen

Å finne eiere er alltid spennende. Vi hadde noen interesserte i utgangspunktet, og jobben med å finne nye hjem har pågått kontinuerlig. Fordelen med stort kull, er at man kjenner det skal bli litt deilig når avreise nærmer seg. Samtidig hadde jeg hele tiden i bakhodet at vi kanskje skulle la en liten jente bli igjen her. Carla, med den fantastiske pelsen, var min datters og min klare favoritt, dersom en skulle bli. Samtidig hadde vi nå så mange interesserte kjøpere, og bestemor Zelda (Ch. Yvette av Buerlia), deler ikke huset gjerne med enda flere (det har vært vanskelig nok med Bea). Så min endelige avgjørelse ble at alle skulle reise.

Cornelis ble førstemann ut. Torsdag før de ble 12 uker, var de med meg på jobb på Norges veterinærhøgskole for å få vaksine og ID-chip + helseattest. Det var for øvrig andre gang de var med i bil, og turen gikk veldig greit (ca 1 time hver vei.) Jeg kombinerte dette med å levere Cornelis til Morten og Maren i Oslo. Det er jo ikke ideelt for dem både å få vaksine, chip og flytte på samme dag, men Cornelis er en kul fyr, hele veien størst i kullet og svært rolig og trygg (lig-

På hög höjd

ner nok veldig på sin far!) så jeg vurderte det dit hen at det skulle gå greit. Og det har gått veldig greit. Første sms fra Morten og Maren lød omtrent sånn: "Vi er lykkelige!" Jeg er sikker på at Cornelis vil fortsette å gjøre menneskene sine lykkelige, og det blir også spennende å se om han kan få bli pappa til et kull før han blir kastrert, for han er en fantastisk fin hann! (Sa hun, helt objektivt.)

Fredagen i uka etter kom Justyna med familie og hentet både Cicero og Cyan hjem til Krokstadelva ved Drammen. De hadde på et tidlig tidspunkt bestemt seg for Cicero, og var de første til å tegne kontrakt. De hadde snakket om at de egentlig ønsket seg 2, og da Cyan plutselig ble "ledig", spurte jeg dem om de visste om noen som var interesserte. "Ja, vi!" Koselig at de to blir boende sammen. Det blir nok ingen avkom etter noen av dem, men de blir garantert høyt elsket som familiemedlemmer hjemme hos Justyna!

Så var det Cecilia og Carla igjen. Begge skal til Sverige, og slik har vi fått fordelt genene etter Bea og Boris broderlig mellom opphavsløst. Cecilia bor nå hos Johan og Linda i Mariestad. Vi kjøpte henne til Uddevalla og møttes der. Hun er også en høyt ønsket katt, og det er ikke usannsynlig at hun kan få bli mamma en gang, heller. Cecilia er forøvrig den aller tøffeste i kullet. Sterk, sta,

"banket" alle sine søsken og elsket å slåss med Trond! Hun fikk navnet sitt etter artisten Cecilia Vännersten, men ligner nok mer på bokseren Cecilia Brækhus! Dermed har Johan nå fått seg en ny sparingspartner.

Carla reiser til Lars og Boel i Helsingborg. Disse har vi også hatt kontakt med lenge, og de sa tidlig at de ønsket seg Carla. Jeg holdt litt igjen, fordi jeg jo ønsket meg Carla selv. Men vi er sikre på at det blir en lykkelig løsning for henne å bo hos Lars och Boel!

Så nå er det atter stille i huset. Jeg rydder bort leker og reduserer antall matskåler og tissekasser.. Det har vært noen innholdsrike uker! Å ha kattunger i huset er ren terapi for hele familien. Så mye glede og latter, så mye kos og kjærighet! Å holde et sånt lite nøste opp mot ansiktet og bare trekke inn duften. Å se de små myke potene strekke seg så man bare MÅ ta på dem. Å høre den kraftige malingen som lager lyd i de små kroppene. Å se det flotte samspillet mellom mor og barn under utviklingen av nye kattepersonligheter. Det er sterkt vanedannende! Jeg innrømmer at jeg er såpass hekta at jeg ikke kan vente med å planlegge neste kull! Av erfaring vet vi jo at det kan ta mye tid, akkurat den fasen, så det er bare å komme i gang!

Det har vært en fantastisk reise, og jeg gleder meg til å følge med på hvordan det går med dem videre! Nå har jeg også intensivert intervallene mellom kullene mine betraktelig, må man kunne si. Det første kullet ble jo født i 1985, det andre i 2008, og det tredje nå i 2010. Kanskje det fjerde kullet kommer alt i 2011? Nå vet jeg i alle fall at Bea egner seg svært godt som mamma, så jeg nøler ikke med å la henne få et kull til!

Katja Frost

DET SKA VI FIRA!

Grattis Julija

Många gratulationer till den mycket vackra GIP FIN*Miminkan Julija och hennes ägare Marja-Leena till Grand Internationell Premier-titeln! Julija är farmor till två Susanssin-kullar och gammelfarmor till en Susanssin-kull – vi är så stolta över att ha en sådan skönhet i Susanssin-katternas stamtavlor. Puss och kram från Susanna och FI*Susanssin

Lowe 1 år

Stort grattis till min fina Lowe (S*Kyanos Akaios) som fyller 1 år den 24 maj. Lowe vill i sin tur hälsa till sina kullsyskon Akilles och Akleja samt till sina uppfödare Karin & Patrik. Många pussar från matte Vivi och ryssflickorna Lyuba och Lara.

Kajsa, Klara och Kasmira 5 år

Grattis i efterskott till Kosmoskattens K-flickor! Den 25 maj fyllde Kajsa, Klara och Kasmira 5 år. (Matte tror att bilden föreställer Klara, 6 veckor gammal) Mjau och puss från mamma Holly

Watson och Missan 5 år

Vi grattar syskonen Watson (S*Vatulands Mikhail) & Missan (Marisa) som fyller 5 år den 8 juni! Karin & Patrik

Akilles, Akaios och Akleja 1 år

Vi vill gratulera Akilles, Akaios och Akleja på 1-årsdagen den 24 maj och hälsa till deras ägare! Karin & Patrik

Min blåa vän

Oerhört intelligent, mycket sällskaplig, nyfiken och känslig – precis så är min blåa vän.

Watti kom till oss för nästan nio år sedan. Det var sommaren 2002 och vi hade väntat jättelänge på denna blåa pojke. Jag började egentligen leta efter en ryssflicka, men blev så förtjust i rasen att det till slut inte spelade någon roll om det blev en pojke eller en flicka. Watti föddes hos Sari Kulha, med stamnamnet Zarin, den 3 april 2002. Hans mamma är Zarin Bellamor "Bella" och pappa är Lukoshka von Ramenka "Luukas".

Watti och hans syskon fick vilda västern-namn. Watti fick namn efter den berömde Wyatt Earp och döptes till FIN*Zarin Wyatt. Min man var ingen kattmänniska, men han ville göra mig glad eftersom jag alltid haft katter. När Sari sa att vi kunde välja vilken som helst av de tre hanarna i kullen (honan var redan reserverad) valde Anssi Wyatt – eller var det möjligen tvärtom?

Medan vi väntade på att Wyatt skulle komma hem till oss började vi fundera på namn. Anssis föräldrar, som inte heller var kattmänniskor, sa att namnet kanske kunde inspireras av Anssis utbildning till ingengör och det var så vi kom på namnet "Watti". Det var faktiskt min svärmor som föreslog det. Vi har senare kommit på smeknamn till alla våra katter med samma tema: Watti (watt = W), Milli (m = en tusendel), Nano (n = en miljarddel) and Myy (μ = en miljondel).

Vi upptäckte snart att Watti var mycket speciell. Till och med som kattunge var han väldigt intelligent. Han är ingen knäkatt, men om det behövs kan han vara det också. När Anssis farfar dog låg

Watti på Anssis kudde hela natten för att för att trösta och visa sin kärlek. Han har också alltid förstått när jag varit mycket sjuk och han har varit vid min sida hela tiden då. När jag hade genomgått en stor operation och kom hem efter en vecka på sjukhuset hörde jag hur Watti ropade på mig när jag kom hem med bilen och han var nära mig de två första dygnet. Efteråt var han så trött att han sov i tolv timmar i sträck. Han är helt fantastisk på det sättet. Min man brukar säga att han kan se hur sjuk jag är genom att se efter vem som sover bredvid mig. Om det är Watti vet han att jag är riktigt sjuk.

Även om Watti inte är någon knäkatt tycker han om uppmärksamhet och gillar när man kelar med honom. Han tycker om att bli klappad länge, länge när han ligger på golvet. Han är också väldigt pratsam och tycker om att "samtala". Han brukar, lätt som en fjäder, hoppa upp i famnen när man står upp och då spinner han högt en lång stund. Han spinner mycket och tycker om att vara på axlarna. Han brukar hoppa upp på axlarna (undrar vem som lärt honom det?) och det kan komma som en riktig överraskning. En del gäster hos oss har fått erfara detta!

Watti var vår första raskatt och vi hade då inga planer på att bli uppfödare, så stamtavlan betydde inget för oss.

Men när jag nu ser tillbaka och har mer kunskap tycker jag faktiskt att Wattis stamtavla är väldigt intressant. Wattis mormor, S*Sagoland's Kapris, är mycket skandinavisk och hon är en av de vackraste ryssar jag någonsin har sett. Hans morfar Fjodor Zar von Rasputin "Nicky", en stor europeisk hane, var den första ryss vi såg. Wattis far Luukas är en europeisk ryss med

amerikansk bakgrund. Så man kan säga att Watti mestadels är av europeisk typ. Även om Watti betraktades som en ganska ljus ryss när han föddes, har han mycket mörkare pälsfärg än de ryssar med liknande bakgrund som föds idag. Watti är en blå katt med vackert silverskimmer över hela kroppen. Han har ännu vid nio års ålder mycket fin pälskvalitet, även om pälsen kunde vara en aning kortare. Det tog nästan två år för Watti att få helt gröna ögon och färgen var aldrig mörkgrön, men dock grön.

Han har inte den blå bottenfärgen som skandinaviska ryssar har. Hans huvud är brett och öronen fint placerade. Han har kraftig haka, men nosen är alldeles för lång och den är inte rak. Trots de små felen är han en välbalanserad vacker rysshane med mycket elegant kroppstyp. Han kunde vara lite större, han har vägt 4,2 kilo hela sitt vuxna liv.

Watti hade en kort, framgångsrik utställningskarriär. En gång som ungdjur blev han Best in Show, men tyvärr hade han inget bra utställningstemperament. Han var alldeles för rädd. När han som kastrat en gång smet iväg från panelen tog utställningskarriären slut och han har varit glad och lycklig över att få stanna hemma sedan dess. Jag var ledsen, för det kunde ha gått bra för honom, men för mig är det viktigast att katten mår bra och jag har lärt mig att alla katter inte passar på utställning.

Trots att Watti var rädd på utställning har han charmat veterinärer med sitt trevliga temperament, så han har nog inga hemska minnen från utställningstiden. Han kan lätt anpassa sig till olika situationer. Han gillar att åka båt till stugan, älskar att gå på promenad i koppel och blir modigare och modigare för varje gång han går ut. Han tycker om

att vara i buren utanför huset och hälsar oftast på alla gäster. Och det måste vara något väldigt speciellt med honom eftersom han har gjort så stort intryck på mina svärföräldrar. De är riktiga kattmänniskor nu och vill gärna ha våra katter hos sig. Han har också fått många andra som inte tyckt om katter förut att ändra åsikt. Watti är vid nio års ålder fortfarande mycket lekfull och han är lika aktiv som han alltid har varit.

Naturligtvis har Watti haft stort inflytande på min man också, eftersom vi nu är uppfödare. Det tog faktiskt bara några dagar innan min man var frälst. En dag kom jag hem och såg dem sova tillsammans i vår säng. De är bästa vänner. Watti var menad att vara min katt, men det slutade med att han charmade alla. Watti tycker om Anssi precis lika mycket som Anssi tycker om honom. När han var kattunge ville han inte äta

när Anssi var borta. Det var jobbigt för mig, men jag kunde inte tala om det för Anssi för då hade han inte velat gå någonstans. Men det blev bättre när vi skaffade Milli (FIN*Zarin Yan Yan) som sällskap till Watti.

Vi har många gånger blivit förvånade över Wattis intelligens. Han är bra på att öppna dörrar och lär sig lätt alla möjliga andra saker också. Jag brukar säga att Anssi borde ha en kattcirкусföreställ-

ning med honom. Watti hoppar lätt högst upp på dörren. Han rör sig tyst som en panter, snabbt och smidigt. Han älskar rutiner men lär sig lätt nya. Får han inte middag vid rätt tid säger han högt ifrån att det är dags. Han äter inte vanlig kattmat, utan kyckling, lamm, räkor, fisk och skinka. Yoghurt och gräddor gillar han också, speciellt vi äter det. När det gäller glass är han kräsen. När jag äter min favoritglass "Kingis"

sitter han alltid och väntar tills jag ger honom lite. Men om jag äter någon annan glass vill han inte alls smaka.

Jag vet inte om det beror på att Watti var vår första katt, eller på att han helt enkelt är väldigt speciell, men han har gjort väldigt stort intryck på både mina och Anssis föräldrar. De frågar alltid först hur det är med Watti. Våra gäster brukar alltid minnas just honom bäst och han gör bra reklam när man pratar

med kattungeköpare om att skaffa en hankatt.

Jag brukar också lita på Watti när det kommer folk och vill köpa en kattunge. Om Watti gillar dem är de antagligen bra kattmänniskor.

Man kan inte tro att Watti är nio år. Han ser precis ut som förr. Och han är lika aktiv och lika lekfull. Han har bra gener, för hans mamma Bella har varit likadan. Hans morfar Nicky levde också länge. Så jag hoppas att Watti kommer att få vara "ung" länge till. Det enda som är annorlunda är att han sover djupare än förut och han kan nu ligga länge och spinna i Anssis knä, något som han inte gjort tidigare.

Watti har funnits i våra liv nästan lika länge som vi har varit tillsammans, han är en del av oss och han har stor plats i våra hjärtan. Vi är så lyckliga som har haft denna förtjusande katt i nio år och vi hoppas att få ha kvar honom i minst nio år till.

Hälsningar till min blåa vän

Susanna

Översättning: Elisabeth Larsson

THE LOOK OF THE RUSSIAN BLUE – RYSSENS UTSEENDE

Kirsten Kaae och Dorthe Salamander bor i Danmark och har haft ryssar sedan 1986. Mellan 1987 och 2002 födde de upp fem kullar med stamnamnet Hesseldal. På Hesseldals hemsida, www.cats-in-blue.dk, finns mycket intressant att läsa och där finns också många fina bilder på deras vackra ryssar. Den här engelska texten där de berättar hur de tycker att en riktigt fin russian blue inom FIFe ska se ut finns också där.

The FIFe standard of the Russian Blue differs from the standards of CFA, TICA and GCCF. The description underneath is our description of a FIFe Russian Blue.

A harmonious cat

The best word to characterize the Russian Blue is harmony. A Russian Blue is neither as slender as a Siamese nor as heavy as a British Shorthair. Compared to most non-pedigree cats the Russian Blue is more graceful and elegant. The Russian Blue is medium built, has a beautiful head, high legs and a long tail. All of it goes well together, and the Russian Blue is not extreme in any way.

At first sight the Russian Blue might look like an ordinary cat. When you look closer you'll always discover the fine, distinctive character.

The coat

The Russian Blue is a shorthair cat. It doesn't need grooming, but it often enjoys being brushed and combed - because it has a pleasant time.

The structure of the coat is something between plush and silk. It must not be too flat lying or long, but it must neither seem wooly. When you stroke a Russian

Blue the coat should feel soft, but also resist a little. Previously it was said that the coat was comparable with sealskin. Anyway it is not any seal, but a seal called the Northern fur seal. On photos of this seal which was almost exterminated exactly because of its wonderful coat, you can see that it has the same structure as the coat of the Russian Blue.

The colour of the coat is blue - this is blue-grey, and a medium blue colour is preferred. We like it better when the coat is a little too dark than a little too light. Among other things because the beautiful silver sheen the coat is supposed to have is better seen on the darker coat.

It is a great pleasure to show a Russian Blue that has a perfect coat, because many judges value this very much. Anyway, we don't find the coat the most important. A Swedish expert on Russian Blues once said that he had seen many beautiful Russian Blues who had not a perfect coat, but a Russian Blue with a perfect coat was no guarantee of a beautiful Russian Blue. We think he is right. The type in general, the green eyes, the movements of the cat count much more. At least to us.

The head

The head of the Russian Blue has a short wedge and a long and flat skull. It has a straight nose which at the same level as the eye brows forms a convex angle with the straight and rather long forehead. It has a strong chin and prominent whisker pads. All these things together give the characteristic profile

of the Russian Blue. The drawing shows the profile of a Russian Blue according to the FIFe standard.

The head must also be fairly broad.

That is because the eyes are supposed to be set wide apart, and it is not possible, if the head is too narrow.

The eyes

The eyes of a Russian Blue are extremely expressive. They are completely green, large and almond in shape. At shows you don't always see that the eyes are almond in shape, because in this situation many Russian Blues open their eyes wide, and they then look round in shape.

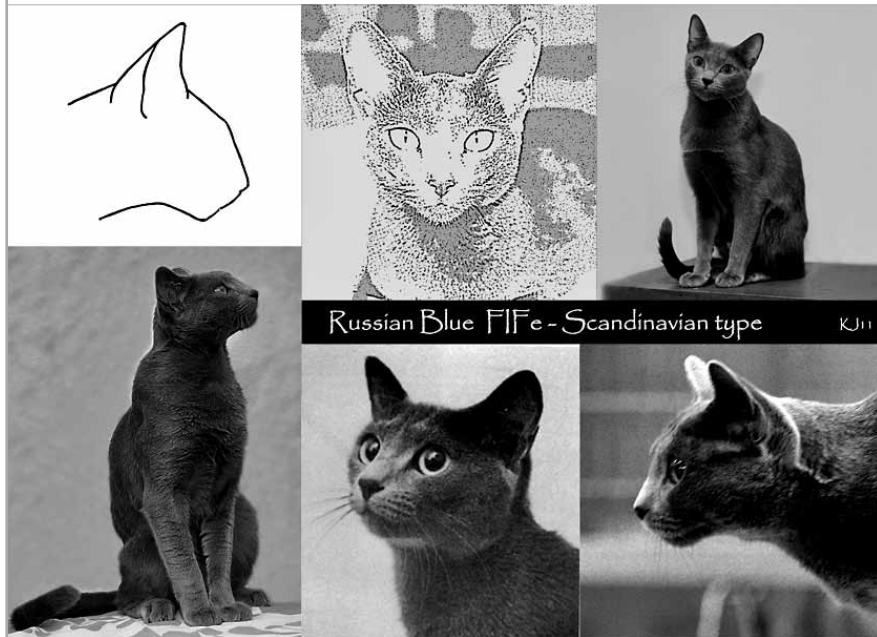
We don't find it very attractive when the eyes are too small, are set too close or are too deep-set.

The eyes are almost always what you first notice when you see a Russian Blue, especially when they have the correct green colour.

The ears

The ears are large, rather pointed and are set vertically to the head. We think this means that the outer line of the ear is vertical. The ears are also wide at the base.

We find it very important that the ears have the right width. If they are too narrow they are looking like the ears of a rabbit or exclamation marks on the top of the head. Also because of the ears must the head be of a good width. If the head is narrow there will be not space enough for the ears being wide at the base. Or the ears will meet on the middle of the head, and neither this is desirable.

Den skandinaviska russian blue-typen för mig

Bland alla de underbara bilder som finns på ryssar så satte jag samman detta bild-collage som speglar min syn på den skandinaviska russian blue-typen. Bilderna är på ryssar från 1950-talet och fram till idag.

Karin Johansson

Trädgårdsmästaren Milou i Södertälje har två krukor med kattgräs som han håller nogga reda på. Han biter aldrig på några andra krukväxter – han bara luktar på blommor, berättar matte Susanne Södergren.

Blåtussens Theo njuter på balkongen i vårsolen och visar sitt väldiga gap.

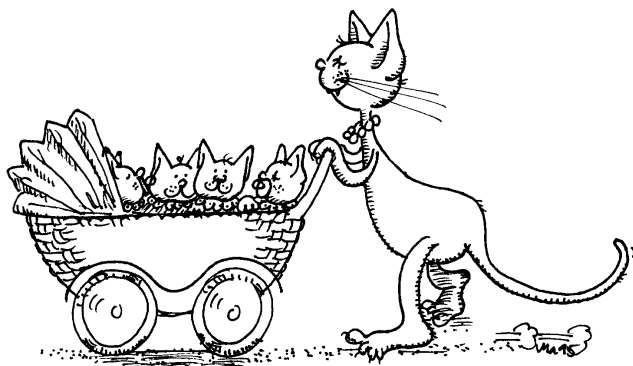
Ägare och foto: Annika Hjelmsen

Milou (S*Grrr Levis Mikado Sidereus) sitter och vaktar en modell av en Cadillac av 1903 års modell.

Ägare och foto: Susanne Södergren

Kullinformation

Födda kullar

Sverige

9/4 2+1

Far: SC S*Peggy Lane's Stella Izar

Mor: IC S*Ärke Ängelns Hindra

Uppfödare: S*ÄRKE ÄNGELNS

Bernice Skytt, Gävle

026-12 58 28, 070-533 55 76

berniceskytt@hotmail.com

www.arkeangelns.se

27/4 1+1

Far: S*Kosmoskattens Lotus

Mor: GIC S*Koroleva Severina Valentina

Uppfödare: S*KOROLEVA

Kaija Merta, Alingsås

0322-172 42, 070-675 34 85

kaija.merta@telia.com

www.koroleva.se

5/5 2+0

Far: S*UllaBerras Zomac Zjivago Astor

Mor: S*Barynia's Sigrid

Uppfödare: Sandra Gustafsson och Erick

Thunström, Stockholm

0707-48 87 88, 0733-86 33 37

sandra_g78@hotmail.com

thunstrom@hotmail.com

*S*Ärke Ängelns Hindra fick
tre ungar den 9 april*

Norge

17/3 2+2

Far: IC Bolsjoj Dmitrij av Pomona(N)

Mor: (N)Thorelin's Iwona

Uppfödare: (N)HERITS

Heidi Strømberg

+47-984 44 646

heidistromberg@c2i.net

6/5 2+2

Far: S*Kosmoskattens Lotus

Mor: IC (N)Melkeveiens Cassiopeia

Uppfödare: ARGENTUM'S

Bodil W. Schmidt, Sandefjord

+47 33 45 54 80 (säkrast 17-21 &

lördag+söndag)

bakerkim@frisurf.no

Väntade kullar

Sverige

Vecka 26

Far: S*Flax Chaos

Mor: S*Cortobelle's Lisa

Uppfödare: S*SILVERKLON'S

Victoria Andersson, Eskilstuna

070-634 02 91, 016-15 37 24 (arb.)

victoria.andersson@mdh.se

Vecka 26

Far: SE*Skuggpanterns Pascal

Mor: S*UllaBerras Zilvia Kia Olga

Uppfödare: S*ULLABERRAS

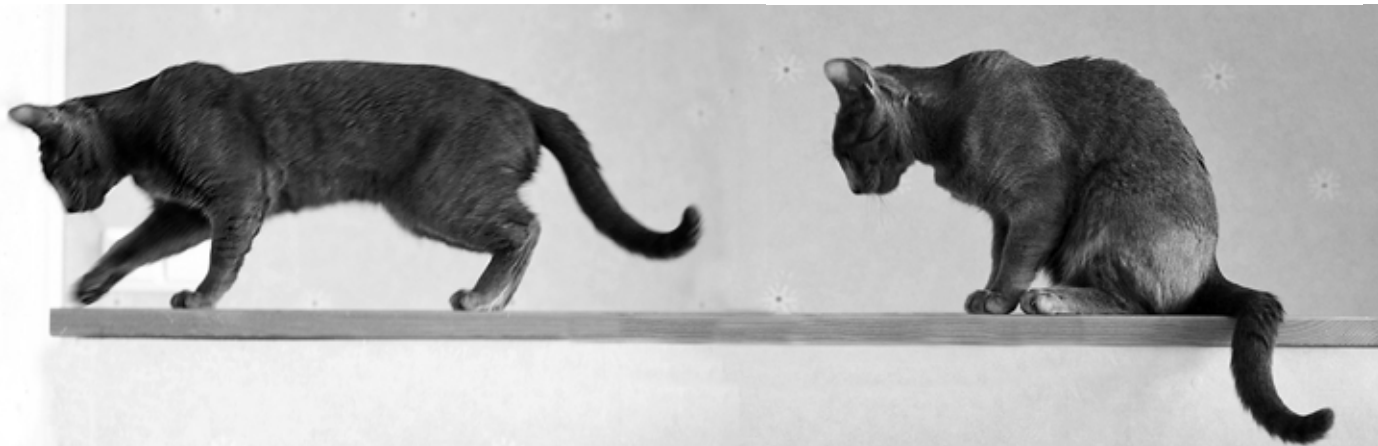
Bertil Lindstedt och Ulla Virhage Lindstedt,
Enviken

070-938 23 59, 070-780 07 19

ullaberras@tele2.se

*S*Barynia's Sigrid fick två små pojkar den 5
maj. Här är en av dem.*

Kyanos Akilles, ägare Tommy Åhs, foto Karin Johansson

Skvallergränds Olga Alexandrovna – lookalike

Här är de inkomna bidragen till årets lookalike-tävling. Fortsätt att skicka in bilder till de kommande två numren, så redovisar vi resultatet av tävlingen i Ryska Posten nr 1/2012.

Skicka dina digitala bilder till: rphoto@russianblueklubben.se om katten på ditt foto liknar Olga Alexandrovna på något av dessa foton. Ägarna till de vinnande katterna får ett pris från Ryska Boden.

Starstruck's Fantazija "Fanni", ägare Katja Kurisjärvi

Silverklon's Bluebell "Inga", ägare Katja Kurisjärvi

Varför reser jag inte till **Finland** oftare...

Hana-Bi Lindiwe och Lerato Kwa Afrika

Den 15 april åkte jag till en utställning i Åbo. Senast jag var i Finland på kattutställning var 1984, då jag reste med två av mina katter, Tsaritzas Pamina (RUS) och Tabbylands Charisma (blåtabby europé), för att ta cert så att de skulle kunna ta sina IC-titlar. Den gången flög jag från Stockholm till Helsingfors och allt var jätteroligt och trevligt. Lite strul hade

Att resan i april blev av beror nog på att jag före jul förra året hade besök av en jättefin finsk rysskille vid namn Nallukka (FIN*Miminkan Leonid). Han var hos mej för att ha en date med min Sally (S*Glasskattens Cherry Cool). Resultatet av deras träff blev min familjs nya katt Pärlan (Tsaritzas Blue Pearl) som föddes den 16 februari i år. När jag och Christina Linder gjorde en

snabb visit i Finland för att lämna tillbaka Nallukka tändes åter en tanke om att vi skulle åka dit på utställningar igen. Ni kan säkert gissa att vi hade det väldigt trevligt även på denna resa.

Dagen för avfärd med färja till Åbo började med att jag tog tåget till Nyköping

för att hoppa med i Christinas bil till Stockholm. Allt gick smidigt och lätt och vi var snabbt installerade i en "lyxhytt". Tsaritzas Zelda var med på resan och hon tog det hela med ro, van resenär som hon är. Vi sov tills det

Katzenhof High Five

knackade på dörren och då gjorde vi oss snabbt redo för att kliva av båten. Utanför terminalen möttes vi av Nallukkas matte Marja-Leena och hans uppfödare Marjatta. De hade erbjudit sig att hämta oss och transportera oss till utställningen. Ska nog nämna att de skjutsade oss till hotellet, hämtade på hotellet och släppte av oss vid färjan när vi skulle hem också.

Harald av Buerlia

jag på hemvägen då de inte ville att jag skulle ha katterna inne i planet, men det löste sig och jag kom hem. När jag kom hem till Sverige så sa jag till mej själv att det här ska jag göra om. Tyvärr så har jag väntat ända till nu.

Miminkan Julija

det är ju så himla **trevligt och roligt...!**

Katzenhof Poker Face

Utställningen var i en luftig lokal på två stora hallar, där domarna och panelen var i en hall och katterna i den andra hallen. På lördagen var 18 ryssar närvarande och på söndagen nästan lika många. Det var med andra ord många helt underbara ryssar på plats. Dessutom fick jag och Christina träffa ägarna till många av de vackra katterna. Några hade vi träffat på utställningar i Sverige,

Ruskis Veroschka of Katzenhof

Susanssin High And Mighty

men de allra flesta var nya bekantskaper för oss. En del av alla katter som var där finns bland de bilder som ni kan se i samband med denna text. Som ni ser är de otroligt vackra allihop... titta och njut. När det var dags för mat och kaffe så försökte vi vara tillsammans, vilket gjorde att vi fick använda långbord. Det är det inte så ofta vi får göra det i Sverige nu för tiden. Jag hoppas att det ska bli så igen i Sverige. Med andra ord så ses vi väl snart på utställningar i Sverige i framtiden. Eller hur? Under utställningen fick vi dricka champagne, "skumvin" som vi numera kallar det, flera gånger eftersom flera katter tog titlar mm. Flera ryssar var i panel under de två dagarna som vi var där. En framgångsrik utställning för

Kaizahre Diamonds Are 4ever

Susanssin Your Sunshine

russian blue med andra ord. Grattis allihopa!

Personligen så fick jag träffa flera av Pärkans släktingar och deras ägare. Det var jättekul att se likheter i flera generationer och dessutom inse att vi nu har "släkt" i Finland. Det är och kommer att vara spännande framöver. Pärkan och jag kommer med stor sannolikhet att åka till Finland nästa år. Jag tror nog att jag kan skriva att Christina och Zelda även dyker upp på samma utställning. Så det ska nog inte dröja 25 år innan vi åker igen... hoppas jag. För det var ju så himla trevligt och roligt. Vi ses igen!

Eva Nilsson

Tsaritzas

Foto samtliga bilder: Christina Linder

Avelshanar

Det är bra om alla tillgängliga hanar anmäls till RBK:s avelshanelista. Kanske just din hane har de egenskaper som en blivande ryssmamma letar efter. Kontakta Ywonne Wildtberg om du vill ha mer information om avelshanar och hanelistan.

Under rubriken unghanar har vi med hanar som är ca 6-12 månader så att intresserade honkattsägare i god tid kan planera eventuella parningar tillsammans med hankattsägaren. Ywannes adress finns på sidan 35.

Sverige

Unghanar

S*Kyanos Akaios (2010-05-24)

Avgift: Enl. ök
Ägare: Veronica Nilsson, Göteborg
031-18 42 61, 0767-78 64 94, mecky@comhem.se

S*Catullus' Blå Bastian

S*Barynia's Wilma

S*Kyanos Akilles (2010-05-24)

Avgift: Enl. ök
Ägare: Tommy Åhs, Göteborg
031-18 42 14, 070-569 89 69, comvecta@telia.com

S*Catullus' Blå Bastian

S*Barynia's Wilma

SE*Skuggpanterns Pascal (2010-04-24)

Ägare: Susanne Eriksson, Gimo
0173-602 73, 070-769 24 13
jennysusanne.eriksson@spray.se

S*Flax Chaos

S*Kärmarks Amalija

S*Czar's Fairy Lukash Alekseyev (2010-05-18)

Ägare: Carina Johansson, Genarp
040-41 30 59 och 0737-55 35 00
cj@tele2.se

CH S*SilverPixie's Aleksey

S*Koroleva Faina Eufemia

SE*Burn Island Signar Vasil (2010-10-21) Under en begränsad tid!

Avgift: Enl. ö. k.
Ägare: Margareta Sten, Stockholm
070-147 85 96, margaretasteen1203@gmail.com

S*Royalgrey Nikulin Tiger

S*Moy Almaz Ziniy Tzarevna Anasztazia

S*Silverklon's Simba (2010-11-11) Under en begränsad tid!

Avgift: Enl. ö. k.
Ägare: Caroline Bohlin
0765-38 33 96, cbohlin@hotmail.com

S*Catullus' Blå Bastian

S*Cortobelle's Lisa

PR FIN*Zarin Querido Qat
IC S*Kosmoskattens Jasmin
IP & IC Tsartizas Reno
IC S*Barynia's Annosjka Luiniljeva

PR FIN*Zarin Querido Qat
IC S*Kosmoskattens Jasmin
IP & IC Tsartizas Reno
IC S*Barynia's Annosjka Luiniljeva

S*Kandinsky's Mischa
PR/IC FIN*Zarin Querida Maia
S* Grrr Chili Tai Giant
S* Kärmarks Anastasia

EC Maximiliam vom Salzbachtal
IC S*Limelight's Maya
CH S*Saratovs Maximiliam Blazej
GIC S*Koroleva Severina Valentina

CH S*Barynia's Wilmer
S*Silivren Modesty Blaise
S*Wildtbergs Elbrus Sentinel Ondinev
CH S*Flisdjupet's Chardonnay

PR FIN*Zarin Querido Qat
IC S*Kosmoskattens Jasmin
IP&CH Tsartizas Reno
CH S*Barynia's Annouschka Luiniljeva

Vuxna hanar

Norr (Län: Norrbotten, Västerbotten, Jämtland, Västernorrland)

Inga hanar inrapporterade

Mitt (Län: Gävleborg, Dalarna, Värmland, Örebro, Västmanland)

Inga hanar inrapporterade

Öst (Län: Uppsala, Stockholm, Södermanland)

Usurs Major av Buerlia(N) (031120)

Avgift: Enl. ök.
Ägare: Daniela Enström
Tel: 0700-524565 (Stockholm), daniela_e@volny.cz

S*Saratovs Ivan Yashin

EC Oda av Buerlia(N)

GIC S*Peggy Lane's Stella Izar (080325)

Avgift: Enl. ök.
Ägare: Kristina Svårdsten
Tel: 08-770 28 82 (Tyresö), peggylanes@svardsten.com

S*UllaBerras Viktor Vasiljev Petja

IC S*Romanenko's Mazeba

S*Flax Chaos (080422)

Avgift: Enl. ök.
Ägare: Jaan & Anneli Hirsch (Stockholm)
Tel: 08-412 52 89, 070-553 18 18, anneli.hirsch@tengbom.se

S*Kandinsky's Mischa

CH FIN*Zarin Querida Maia

S*Mudhoneys Prins Emil Jordgubbe (081031)

Ägare: Mirjam Palosaari Eladhari & Rauno Palosaari
0739-38 22 82 (Stockholm/Visby), mirjam@mimmi.net

S*Ussholmens Urax

S*Zilarezko Wilda Miona Therese Gora

S*UllaBerras Zomac Zjivago Astor (081218)

Ägare: Vladimir Vasilissov
0707-74 34 54 (Solna), vladimir1@comhem.se

S*Limelight's Potomac

GIC S*UllaBerras Olga Tsarina Joy

GIC S*Romanenko's Kalashnikov (2009-04-05)

Ägare: Thomas Johnsson, Solna
08-83 3838, 0733-66 36 76
j.thomas.j@comhem.se

EC S*Koroleva Odrian Maximalija

EC S*Romanenko's Axinja

IC S*Kameleonten's Astrix
EC S*Saratovs Chrissi Alissa
S*Zilarezko Andi
EC Geisha av Buerlia(N)DM

PR & EC S*Zilarezko Petja Gora Therese Dikij
IC S*Sephoras Joy
CH & GIP S*Limelight's Nemo
CH A*Flashpaw's Vision of Love

S*Valinor's Legolas
(N)Thorelin's Petite Doris
GIP&IC Silverlock's I Believe In U
GIC FIN*Zarin Talita, DM

CH S*Vatulands Ivan Ivanitj
Sharine Severnaja av Buerlia(N)
S*Ryaklintens Lucifer Astor Mio
IC S*Zilarezko Lady Rowena

SW'07,EC Silvergrey Paragon BlueFiver, DSM(USA)
EC S*Limelight's Kia,DSM
PR&EC S*Zilarezko Petja Gora ThereseDikij
IC S*Sephora's Joy

EC Maximiliam vom Salzbachtal
IC S*Koroleva Amalija Katerina
EP&CH S*Limelight's Nemo, DSM

Sydöst (Län: Östergötland, Jönköping, Kalmar, Gotland)

Inga hanar inrapporterade

Väst (Län: Västra Götaland, Halland)

S*Boginja's Caspar Caunski (2009-09-04) Kastreringsvarning!

Avgift: 1000+1000 (End FIV-/FeLv-neg hona) S*Ussholmen's Urax
Ägare: Yasmin o Robert Sjöholm, Göteborg S*Svartsjös Ana Dyrskaja
031-16 02 98, yasmin@baliesque.com

CH S*Vatulands Ivan Ivanitj
Sharine Severnaja av Buerlia(N)
S*Svartsjös Andante
IC S*Mjakebo's Dudinka

Syd (Län: Kronoberg, Blekinge, Skåne)

S*Koroleva Leonid Nikolaj (061005) Kastreringsvarning!!

Avgift: Enl. ök
Ägare: Anna Steinwandt & Andreas Fransson
Tel: 0455-10727 (Karlskrona)
schteinwandt@hotmail.com

CH Aragon
IC S*Koroleva Amalija Katerina

S*Limelight' Jonathan
S*Absuma's Catja av Iluin
S*Ryaklinten's Lucifer Astor Mio
S*Mischenka Petra

Norge

Unghanar

Pyotr av Buerlia(N) (2010-05-17)

Kontakta Eva Smith-Meyer
+47 33 47 37 16
eva.smith-meyer@sfjbb.net

S*Royalgrey Nikulin Tiger
GIC Virgo av Buerlia(N)

S*Barynia's Wilmer
S*Silvren Modesty Blaise
S*Saratovs Ivan Yashin
EC Oda av Buerlia(N)

(N)Troiltampen's Septimus (2010-06-09)

Kontakta Hilde Kræmer Moe
+47 48 20 79 83
hildek@online.no

S*Royalgrey Nikulin Tiger
CH (N)Sydspissen Babushka

S*Barynia's Wilmer
S*Silvren Modesty Blaise
(N)Thorelin's Pax
Sinikka av Buerlia(N)

St. Hanshaugens Cornelis (2010-11-02)

Avgift: Enl. ö. k.
Ägare: Maren Saelensminde
(Kontakta avelshanan@russianblueklubben.se)

(FIFe)CH&(WCF)CH S*Wildtbergs Boris
St. Hanshaugens Beatrise

S*Saratovs Radozlav Dominik
IC Ondine v. Hirschach(DE)
(N)Nature's Beauty Aris Maximov
Yvette av Buerlia(N)

Gaius av Buerlia(N) (2010-12-15)

Avgift: Enl. ö. k.
Kontakta Eva Smith-Meyer (Sandefjord)
+47 33 47 37 16, eva.smith-meyer@sfjbb.net, www.smith-meyer.com

S*Kosmoskattens Lotus
Ywonne av Buerlia(N)

EC S*Wynjas Wincent
S*Kosmoskattens Kajsa
CH S*Barynia's Wilmer
GIC Virgo av Buerlia(N)

Vuxna hanar

Alexandra's Blue Hampus (0705xx)

Avgift: Enl. ök.
Ägare: Anneke Fasting, Bergen
fiodda@hotmail.com

(N)BlueGargoyle's Cernunnos
Alexandra's Blue Tsarina Nikita

GIC Victor Happy Eyes (CZ)
CH Regina av Buerlia(N)
S*Blå Blixtens Gandalf
(N)Thorelins Anastasia Blue

(N)Thorelin's Iwan (07)

Avgift: Enl. Ök.
Ägare: Kristi Winthter
+47-755 140 40, +47-992 296 23 (Bodö)

(N)Nature's Beauty Aris Maximov
(N)Thorelin's Yaritza

FIN*Bessemjanka's Dirham
(N)Schillerström's Sina Tsaritsa
(N)Subarasi Neko's Kluzz
GIC Alexandra's Tsarina Baratova

Finland

Avery Heart's Choice (2008-01-09)

FIN*Hana-Bi Lekan kwa Afrika (2009-08-11)

FI*Susanssin Crispy Mornings (2009-10-04)

Totoro Grey Silk (2010-01-22)

FIN*Lolcat's Oskari (2010-02-11)

Uppgifter om norska, finska avelshanar finns på de olika klubbarnas hemsidor.
För ytterligare information hänvisas avelshaneansvarig:

www.russianblue.no

www.venajansiniset.net

www.suomenvenajansiniset.fi

www.russianblue.dk

www.cats-cats.dk/cats/russian-blue

Har du en fin rysshane därhemma?

Anmäl honom till Russian Blue Klubbens avelshaneansvarig Ywonne Wildtberg.
Hon kan berätta vad det innebär. Adress finns på sidan 35.

Danmark

GIC DK*Smurfs Rosencrants Hamlet (030525)

DK*Brundahl's Blue Sphinx (050606)

DK Malevitch Lucky Lips (2007-03)

Utställningsnytt

Utställningsresultat

Om du vill att din katts utställningsresultat ska stå med i Ryska Posten, skicka då in det till oss på adressen: utställningsredaktor@russianblueklubben.se

Sverige

GÄVLE 5 mars 2011

Domare: Anne-Gro Edström
6 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion	S*ROMANENKO'S KALASHNIKOV
Hane	Äg: Thomas Johnson
HP, BIV, NOM, BIS	
Hona	TSARITZAS ZELDA
HP, NOM	Äg: Christina Linder
Klass 3 Grand Internationell Champion	S*PEGGY LANE'S STELLA IZAR
Hane	Äg: Kristina Svärdsten
CACS	
Klass 6 Internationell Premier	S*LIMELIGHT'S QUATRO
Hane	Äg: Thomas Johnson
CAGPIB	
Klass 9 Öppen	SE*SKUGGPANTERNES PASCAL
Hane	Äg: Susanne Eriksson
CAC	
Hona	S*ULLABERRAS ANTONINA AGNES
OLGA	
CAC	Äg: Susanne Eriksson
CHAMPION	

GÄVLE 6 mars 2011

Domare: Martti Peltonen
4 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion	S*ROMANENKO'S KALASHNIKOV
Hane	Äg: Thomas Johnson
HP, BIV, NOM, BIS	
Hona	TSARITZAS ZELDA
HP	Äg: Christina Linder
Klass 6 Internationell Premier	S*LIMELIGHT'S QUATRO
Hane	Äg: Thomas Johnson
CAGPIB	
NOM, BIS	
Klass 7 Champion	S*BARYNIA'S SIGNE
Hona	Äg: Elisabeth Jacobs
CACIB	

UPPLANDS VÄSBY 26 mars 2011

Domare: Luigi Comorio
12 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion	S*ROMANENKO'S KALASHNIKOV
Hane	Äg: Thomas Johnson
HP	
Hona	S*ROMANENKO'S ANISIA
HP	Äg: Yvonne Torstensson
Klass 3 Grand Internationell Champion	FIN*HANA-BI PAYASO CHE GRITA
Hane	Äg: Anu Tolvanen
CACS	
BIV, NOM	
Ex 2	S*PEGGY LANE'S STELLA IZAR
	Äg: Kristina Svärdsten
Hona	S*ROMANENKO'S OMEGA BY SIDDHARTA
	Äg: Kicka Johansson & Sonny Hansson
CACS	
Klass 6 Internationell Premier	S*LIMELIGHT'S QUATRO
Hane	Äg: Thomas Johnson
CAGPIB	
Hona	FIN*ZARIN QUERIDA MAIA
CAGPIB	Äg: Charlotte Bredberg
NOM	
Klass 7 Champion	S*ULLABERRAS ANTONINA AGNES
Hona	
OLGA	
CACIB	Äg: Susanne Eriksson
MB 2	RIX*ZVAIGZNES AMELIA
	Äg: Ilona Prokofjeva
Klass 9 Öppen	SE*SKUGGPANTERNES PASCAL
Hane	Äg: Susanne Eriksson
CAC	
Klass 12 Ungdjur 3 – 6 månader	S*WYNJAS NOAH
Hane	Äg: Yvonne Torstensson
Ex 1	
Hona	S*WYNJAS NOVA
Ex 1	Äg: Yvonne Torstensson

UPPLANDS VÄSBY 27 mars 2011

Domare: Ad de Bruijn
11 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion	S*ROMANENKO'S KALASHNIKOV
Hane	Äg: Thomas Johnson
HP, BIV, NOM	
Hona	S*LIMELIGHT'S POCAHONTAS
HP	Äg: Kenneth Eklind
Klass 3 Grand Internationell Champion	S*PEGGY LANE'S STELLA IZAR
Hane	Äg: Kristina Svärdsten
CACS	
Ex 2	FIN*HANA-BI PAYASO CHE GRITA
	Äg: Anu Tolvanen
Hona	S*ROMANENKO'S OMEGA BY SIDDHARTA
	Äg: Kicka Johansson & Sonny Hansson
CACS	
Klass 6 Internationell Premier	S*LIMELIGHT'S QUATRO
Hane	Äg: Thomas Johnson
CAGPIB	
NOM	
Hona	FIN*ZARIN QUERIDA MAIA
CAGPIB	Äg: Charlotte Bredberg
Klass 7 Champion	S*ULLABERRAS ANTONINA AGNES
Hona	
OLGA	
CACIB	Äg: Susanne Eriksson
Ex 2	RIX*ZVAIGZNES AMELIA
	Äg: Ilona Prokofjeva
Klass 9 Öppen	SE*SKUGGPANTERNES PASCAL
Hane	Äg: Susanne Eriksson
CAC	
CHAMPION	
Klass 12 Ungdjur 3 – 6 månader	S*LIMELIGHT'S ROXANNE
Hona	
Ex 1	Äg: Kenneth Eklind

MALMÖ 9 april 2011

Domare: Thea Friscovec
17 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion	S*LIMELIGHT'S POCAHONTAS
Hona	Äg: Kenneth Eklind
HP	
HP	S*ROMANENKO'S ANISIA
	Äg: Yvonne Torstensson
Klass 3 Grand Internationell Champion	JUMILLAS AURORA BOREALIS KIRST-EJN
Hona	
EJN	
CACS, BIV, NOM	Äg: Dorte Kirstejn Jensen & Esben Nielsen
Klass 7 Champion	S*CATULLUS' BLÅ BELLIS
Hona	Äg: Lena Hallström
CACIB	
Klass 9 Öppen	PYOTR AV BUERLIA(N)
Hane	Äg: Eva Smith-Meyer
CAC	
Hona	ESTER
CAC	Äg: Christina Holmström
Klass 10 Kastrat	MAXIMILLIAN VOM SALZBACHTAL
Hane	Äg: Dorte Kirstejn Jensen & Esben Nielsen
CAP	
BIV-K, NOM	
Ex 2	S*WILDTBERGS BORIS
	Äg: Yvonne Wildtberg
Ex 3	S*KOROLEVA ODRIAN MAXIMALIJA
	Äg: Lotta Hallengren
Klass 11 Junior 6 – 10 månader	DK*KIRSTEJNS KAISLA BLUEDANE
Hona	
Ex 1, NOM	Äg: Dorte Kirstejn Jensen & Esben Nielsen
Klass 12 Ungdjur 3 – 6 månader	S*TOREDYS SCILLA SIBERICA
Hane	Äg: Lena Hallström
Ex 1	
Hona	S*LIMELIGHT'S ROXANNE
Ex 1	Äg: Kenneth Eklind
BIV J+U, NOM	

Ex 2	S*WYNJAS NOVA
	Äg: Yvonne Torstensson
Ex 3	S*TOREDYS SCILLA VERA
	Äg: Lena Hallström
Ex 4	S*TOREDYS SCILLA AMOENA
	Äg: Lena Hallström
Ex	S*MISTLURENS NORA
	Äg: BG Fältström
Ex	S*CATTEGAS CORONA
	Äg: Lotta Hallengren

MALMÖ 10 april 2011

Domare: Anne Veland
16 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion	S*ROMANENKO'S ANISIA
Hona	Äg: Yvonne Torstensson
HP	
HP	S*LIMELIGHT'S POCAHONTAS
	Äg: Kenneth Eklind
Klass 3 Grand Internationell Champion	JUMILLAS AURORA BOREALIS KIRST-EJN
Hona	
EJN	
CACS	Äg: Dorte Kirstejn Jensen & Esben Nielsen
Klass 7 Champion	S*CATULLUS' BLÅ BELLIS
Hona	Äg: Lena Hallström
CACIB	
Ex 2	S*SILVERPIXIE'S ANNUSHKA
	Äg: Jessica Ljungdahl
Klass 9 Öppen	PYOTR AV BUERLIA(N)
Hane	Äg: Eva Smith-Meyer
CAC, BIV	
Klass 10 Kastrat	MAXIMILLIAN VOM SALZBACHTAL
Hane	Äg: Dorte Kirstejn Jensen & Esben Nielsen
CAP, NOM	
Ex 2	S*KOROLEVA ODRIAN MAXIMAL
JA	
	Äg: Lotta Hallengren
Klass 11 Junior 6 – 10 månader	DK*KIRSTEJNS KAISLA BLUEDANE
Hona	
Ex 1	Äg: Dorte Kirstejn Jensen & Esben Nielsen
Klass 12 Ungdjur 3 – 6 månader	S*TOREDYS SCILLA SIBERICA
Hane	Äg: Lena Hallström
Ex 1	
BIV J+U	
Hona	
Ex 1	S*WYNJAS NOVA
	Äg: Yvonne Torstensson
Ex 2	S*TOREDYS SCILLA AMOENA
	Äg: Lena Hallström
Ex 3	S*LIMELIGHT'S ROXANNE
	Äg: Kenneth Eklind
Ex 4	S*TOREDYS SCILLA VERA
	Äg: Lena Hallström
Ex	S*MISTLURENS NORA
	Äg: BG Fältström
Ex	S*CATTEGAS CORONA
	Äg: Lotta Hallengren

SOLLENTUNA 9 april 2011

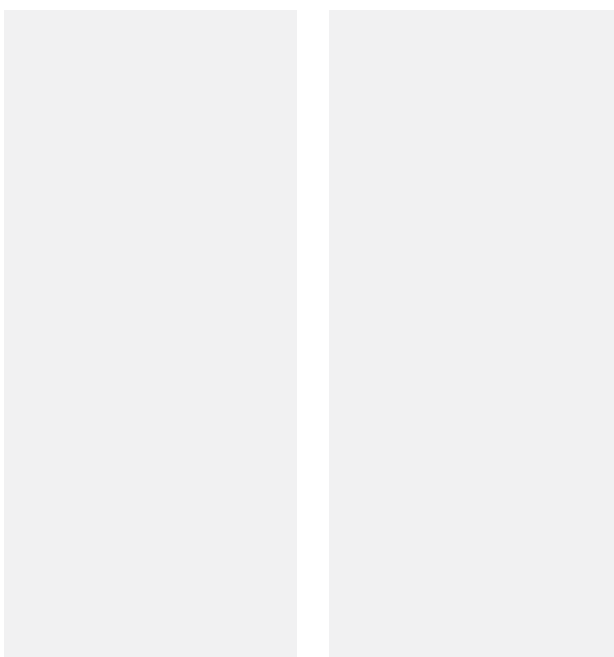
Domare: Lena Chapman
3 utställda russian blue

Klass 1 Supreme Champion	S*ROMANENKO'S KALASHNIKOV
Hane	Äg: Thomas Johnson
HP	
NOM, BIS	
Klass 3 Grand Internationell Champion	S*PEGGY LANE'S STELLA IZAR
Hane	Äg: Kristina Svärdsten
CACS	
SUPREME CHAMPION	
Klass 6 Internationell Premier	S*LIMELIGHT'S QUATRO
Hane	Äg: Thomas Johnson
CAGPIB	
SOLLENTUNA 10 april 2011	
Domare: Charles Spijker	
3 utställda russian blue	
Klass 1 Supreme Champion	S*ROMANENKO'S KALASHNIKOV
Hane	Äg: Thomas Johnson
HP	
NOM, BIS	
HP	S*PEGGY LANE'S STELLA IZAR
	Äg: Kristina Svärdsten

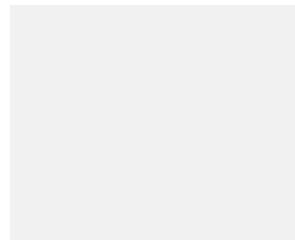
Kommande utställningar

Sverige	29- 30	FIFe World Show 2011, Poznan i Polen	
Augusti			
13-14	Timrå, Medelpads Kattklubb	November	
13- 14	Helsingborg, Skånes Kattklubb	5- 6	Stockholm, Top Cat Club
20- 21	Linköping, Linköpings Kattklubb	19- 20	Stockholm, Järva Kattklubb
27- 28	Luleå, Norrskenskatten	Norge	
27- 28	Borås, Föreningen Boråskatten	Augusti	
September		6- 7	Molde, Rosekatten
3- 4	Göteborg, Västsvenska Kattklubben	27- 28	Kristiansand, SÖRAK
9-10	Scandinavian Winner Show 2011, Uppsala Kattklubb/Fräset	September	
17- 18	Eskilstuna, Mellan- svenska Kattklubben	3- 4	Langevåg, Sunnmörskatten
Oktober		24- 25	Tönsberg, VERAK
1- 2	Borlänge, Dalälvs-katten	Oktober	
8- 9	Höör, Föreningen Mästerkatten	1- 2	Moss, Östfoldkatten
15-16	Norrköping, Östkatten	8- 9	Kverneland, RORAK
22- 33	Uppsala, Uppsala Kattklubb	22- 23	Solbergelva, BURAK
		November	
		5- 6	Oslo, NORAK
		12- 13	Bergen, Hansakatten

Nya medlemmar

Adressändring

Några utställningsbilder från Sydkattens utställning i Malmö 9-10 april

Foto: Karin Johansson

Eva Smith-Meyer med Pyotr av Buerlia(N)

S*Catullus' Blå Bellis fick Mistlurens Oksanas vandringspris

En av S*Catullus' Blå Bellis ungar

Rasringar i våra grannländer

Damark

Russian Blue Klubben Danmark

Esben Nielsen

Niels Hansens Vej 7

DK-5500 Middelfart

esben@russianblue.dk

Interessegruppen for Russian Blue

Ketty Grützmeier

tel. +45 48 25 47 55

matjora@mail.dk

Finland

Suomen Venäjänsiniset ry

Marianna Ripatti

Ansaritie 3 B 25

FIN-00350 Helsingfors

Tel. + 358 50 5874054

Marianna.ripatti@pp.inet.fi

Venäjänsinisemme ry

Satu Virtanen

satu.virtanen@elisanet.fi

Norge

Den Norske Russian Blue Klubben

Bodil W Schmidt

Raveien 342

N-3220 Sandefjord

Tel. +47 33 45 54 80

GIP FIN*Zarin Yan Yan "Milli" 8,5 år

Foto: Susanna Gunnar

Styrelsen

Ordförande

Christina Linder

Östra Bergsgatan 24 A

611 34 NYKÖPING

070-291 98 00

ordforande@russianblueklubben.se

Vice ordförande

Benny Widar

Olvers väg 51

443 60 STENKULLEN

0302-231 27

viceordforande@russianblueklubben.se

Sekreterare

Karin Johansson

Amandas gård 11

414 83 GÖTEBORG

031-42 37 17

sekreterare@russianblueklubben.se

Kassör

Jan Nilsson

Norra Skeppspromenaden 15

417 63 GÖTEBORG

031-47 51 46

kassor@russianblueklubben.se

Ledamöter

Ywonne Wildtberg

Vallgrens väg 9

432 64 Bua

0340-66 17 16

076-816 40 11

ywonnewildtberg@russianblueklubben.se

Anna-Lena Wennergren

Abborrgränd 19

262 41 ÄNGELHOLM

0431-45 29 27

alwennergren@russianblueklubben.se

Martin Hjerstrand

Norra Ågatan 3

416 49 GÖTEBORG

031-701 05 13

martinhjerstrand@russianblueklubben.se

Valberedningens sammanställande

Veronica Nilsson

mecky@comhem.se

Vem gör vad?

Avelshanar

Anmäl/ändra information om din avelshane till:

Ywonne Wildtberg

Vallgrens väg 9

432 64 Bua

0340-66 17 16

076-816 40 11

avelshanar@russianblueklubben.se

Avels- och hälsorådet

Ger bl.a. råd till uppfödare inför parning:

Ywonne Wildtberg (sammanställande),

076-816 40 11

Christina Linder, 070-291 98 00

Eva Nilsson, 013-14 78 75

Martin Hjerstrand, 031-701 05 13

Du kan kontakta rådets medlemmar på deras gemensamma e-postadress

avels.och.halsoradet@russianblueklubben.se

Kullinformation

Planerade parningar, väntade och födda kullar samt omplacering av katter meddelas till:

Webbansvarig för russianblueklubben.se

samt Ryska Postens redaktion.

webbansvarig@russianblueklubben.se

ryskaposten@russianblueklubben.se

Medlemsregister

Nya medlemmar, namn- och adress-ändringar eller utebliven Ryska Posten, meddelas till:

Jan Nilsson

Norra Skeppspromenaden 15

417 63 GÖTEBORG

031-47 51 46

kassor@russianblueklubben.se

Russian blueinformation

Alla som har frågor om rasen russian blue som sällskapskatt, avelskatt, utställnings-katt eller annat vänder sig till:

Ywonne Wildtberg

Vallgrens väg 9

432 64 Bua

0340-66 17 16

076-816 40 11

info@russianblueklubben.se

Utställningsresultat

Vi ber dig som ställt ut din katt att skicka resultatet till:

Christina Linder

Östra Bergsgatan 24 A

611 34 NYKÖPING

070-291 98 00

utställningsredaktor@russianblueklubben.se

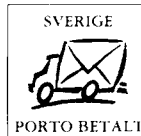
Vi vill gärna ha samtliga utställda ryssars resultat.

Avsändare/returadress:
RYSKA POSTEN Jan Nilsson
N. Skeppspromenaden 15
417 63 GÖTEBORG

FÖRENING-
BREV

B

FIN*Zarin Wyatt - Watti
Foto: Susanna Gunnar

3 NR FÖR ENDAST 139:-

Frankeras ej.
KATTLIV
bjuder på
portot!

**SVERIGES
STÖRSTA
KATTMAGASIN!**

Ja, jag vill prenumerera på Kattliv 3 nr för 139:-
174 (ordinarie pris 177 kr).

NAMN

ADRESS

POSTADRESS

TELEFON

E-POST

Erbjudandet gäller endast nya prenumeranter inom Sverige.

KATTLIV

Svarspost

411 318 000

434 20 Kungsbacka